

توشه مسلمان

جمع آوری و تحقیق:

شیخ حسن بن سالم بربیکی

مترجم:

ابراهیم احراری خلف

عنوان کتاب:	توضیه مسلمان
عنوان اصلی:	صحیح اذکار الیوم واللیلة
نویسنده:	شیخ حسن بن سالم بربیکی
مترجم:	ابراهیم احراری خلف
موضوع:	دعا، ذکر و مناجاتنامه
نوبت انتشار:	اول (دیجیتال)
تاریخ انتشار:	دی (جدی) ۱۳۹۴ شمسی، ربیع الاول ۱۴۳۷ هجری
منبع:	انتشارات شیخ الاسلام احمد جام

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.
www.aqeedeh.com

ایمیل: book@aqeedeh.com

سایت‌های مجموعه موحدین

www.aqeedeh.com	www.mawahedin.com
www.islamtxt.com	www.videofarsi.com
www.shabnam.cc	www.zekr.tv
www.sadaislam.com	www.mawahed.com

contact@mawahedin.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

۱۱	ذکر و دعا
۱۵	مقدمه
۱۷	«آداب دعا»
۱۸	«اوقاتی که در آن دعا استجابت می‌شود»
۱۹	«فواید ذکر»
۲۰	«اذکار صبح و شب»
۲۳	«هنگام آماده شدن برای خواب»
۲۴	«ذکر بیدار شدن در شب»
۲۵	«به هنگام جابجایی از پهلویی به پهلویی دیگر در شب» (هنگام شب)
۲۵	«هنگام دیدن خواب‌های صالحه و پریشان»

۲۶	«هنگام بیدار شدن از خواب»
۲۷	«هنگام ورود به مسجد»
۲۷	«هنگام خارج شدن از مسجد»
۲۸	«هنگام شنیدن اذان»
۲۸	«بعد از اذان»
۲۹	«بعد از وضو»
۲۹	«دعای شروع نماز»
۳۱	«دعای هنگام رکوع»
۳۲	«هنگام بلند شدن از رکوع»
۳۳	«دعای هنگام سجده»
۳۳	«دعای سجده تلاوت قرآن»
۳۴	«دعای بین دو سجده نماز»
۳۴	«دعا بین تشهد آخر و سلام انتهايی نماز»
۳۵	«ذکرها و دعاهای بعد از نماز»
۳۷	«بعد از نماز صبح دو ذکر زیر نیز خوانده شود»
۳۷	«بعد از نماز مغرب نیز این ذکر خوانده شود»
۳۷	«دعای نماز استخاره»

۳۸	«دعای قنوت»
۳۹	«دعای نماز جنازه برای میت»
۴۰	«دعای استسقا در طلب باران»
۴۱	«دعای قبل از خوردن غذا»
۴۱	«دعای هنگام نوشیدن شیر»
۴۱	«دعای بعد از خوردن غذا»
۴۲	«دعای مهمان برای میزبان»
۴۲	«دعای روزه دار برای کسی که به او افطار می دهد»
۴۳	«هنگام پوشیدن لباس»
۴۳	«هنگام بیرون آوردن لباس»
۴۳	«هنگام پوشیدن لباس جدید»
۴۴	«دعای هنگامی که انسان لباس جدیدی را بر تن برادرش (برادر ایمان) می بیند»
۴۴	«دعای هنگام داخل شدن به منزل»
۴۴	«دعای هنگام خارج شدن از منزل»
۴۵	«دعای هنگام داخل شدن به مستراح»
۴۵	«دعای هنگام خارج شدن از مستراح»

«دعای هنگام مسافرت رفتن» ۴۵
«دعای مقیم برای مسافر» ۴۶
«دعای مسافر برای مقیم» ۴۶
«دعای هنگامی که در محلی اقامت می‌گزینید» ۴۷
«دعای سوار شدن بر وسیله نقلیه» ۴۷
«دعای داخل شدن به بازار» ۴۷
«ذکر کفاره مجلس بعد از بلند شدن از آن» ۴۸
«هرگاه شخصی برادرش را بخاطر الله دوست بدارد باید به او بگوید» ۴۸
«برادرش با این گفته باید به او جواب دهد» ۴۸
«هرگاه مسلمانی برادرش را در حال خنده دید بگوید!» ۴۹
«هر گاه مسمانی بخواهد از دوستش تعریف و تمجید کند بگوید» ۴۹
«دعا در حق کسی که برای تو کار خیر انجام می‌دهد» ۴۹
«هرگاه مسلمانی عطسه زد بگوید:» ۴۹
«و هر کسی که این دعا را بشنود (در جواب عطسه کننده) بگوید:» ۵۰

«و عطسه کننده در جواب کسی که این دعا را در حق او بکند بگوید:».....	۵۰
«هرگاه کافری عطسه کند و حمد خدا را بگوید (سنّت است) به او گفته شود».....	۵۰
«به کسی که در مسجد معامله می‌کند (چیزی می‌فروشد یا می‌خرد) گفته شود».....	۵۱
«به کسی که دنبال گم شده‌اش در مسجد می‌گردد گفته شود».....	۵۱
«دعای هنگام دیدن اولین محصول (اول ثمر)».....	۵۱
«دعای هنگام دیدن هلال ماه (ماه شب اول)».....	۵۱
«دعای هنگام نگاه کردن به آسمان».....	۵۱
«هرگاه مسلمانی سخنی ناشایست و حرام را بر زبان آورد باید بگوید:».....	۵۲
«هنگام اجازه گرفتن (داخل شدن به مکانی) بگوید:».....	۵۳
«دعای وارد شدن به سرزمین (شهر یا کشوری)».....	۵۳
«دعا برای کسی که امید دارد توسط آن قرض‌هایش پرداخت شود».....	۵۳
«دعای هنگامیکه قرض و بدھی برگردانده شده و پرداخت می‌شود».....	۵۴

۵۴	«دعای هنگام مصیبت زیان دیدن»
۵۴	«دعای هنگام مشکلات و سختی‌ها و نارحتی‌ها و ناملایمتی‌ها و اندوه‌ها»
۵۵	«دعای هنگام ترس و اضطراب»
۵۵	«هرگاه مسلمانی از دشمن یا حاکمی و یا حکومتی ترسید، بگوید:»
۵۶	«هرگاه مسلمانی دچار وسوسه شده»
۵۷	«هرگاه مسلمانی عصبانی و خشمگین شود بگوید:»
۵۷	«دعای طرد کردن و دور کردن شیطان»
۵۸	«هرگاه انجام کاری بر مسلمانی دشوار و سخت شد بگوید:»
۵۸	«هرگاه بر مسلمانی کاری پیش آید که سبب شادمانی‌اش شد بگوید:»
۵۸	«هرگاه مسلمانی با عملی یا حالتی مواجه شد که نسبت به آن اکراه داشت بگوید:»
۵۹	«هنگام شنیدن صدای خروس بگوید»
۵۹	«هنگام شنیدن صدای عَرَعَرَ الاغ بگوید»
۵۹	«هنگام شنیدن صدای پارس سگ»

-
- «به کسی که ازدواج می‌کند گفته می‌شود» ۵۹
- «مرد هرگاه خواست که در شب ازدواج (زفاف) بر همسرش وارد شود پیشانی او را گرفته (دست روی پیشانی اش قرار داده) و بگوید:» ۶۰
- «دعای هنگام جماع و همبستر شدن با همسر» ۶۰
- «(رقی) دم زدن در برابر شیطان و چشم‌شور (بد)» ۶۱
- «هرگاه طوفانی برپا شود گفته شود» ۶۱
- «دعای هنگام شنیدن غزش رعد» ۶۱
- «دعای هنگام بارش باران» ۶۱
- «دعای هنگام بارش زیاد باران بگونه‌ای که بیم خطر زیاد می‌رود» ۶۲
- «دعای هنگام مشاهده اهل بلا و مصیبت (مشاهده آثار عذاب الهی بر آنان)» ۶۲
- «آنچه که بر بیمار دم زده می‌شود» ۶۲
- «دعای هنگام چشم برهمنهادن میت» ۶۳
- «دعای هنگام قرار دادن میت در گور (قبر)» ۶۴
- «دعای که به هنگام رفتن به تعزیه به صاحب عزا گفته می‌شود» ۶۴

«دعای هنگام به گورستان رفتن به (زیارت قبور)» ۶۴

«دعاهای ثابت شده و مؤثر از پیامبر اکرم ﷺ در حالات مختلف» ۶۵

در وادی ناتوانی ۷۲

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

«أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ لَا يَقْبِلُ إِلَّا طَيِّبًا وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ
بِهِ الْمُرْسَلِينَ فَقَالَ: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ كُلُّوْ مِنَ الظَّلِّيْبَتِ وَأَعْمَلُوا صَلِّحًا إِنِّي بِمَا
تَعْمَلُونَ عَلِيْمٌ﴾ [المؤمنون: ٥١]. وَقَالَ: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُلُّوْ مِنْ
طَيِّبَتِ مَا رَزَقْنَاهُمْ وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيمَانًا تَعْبُدُونَ﴾ [البقرة: ١٧٢].
ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّقَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ يَا رَبِّ! يَا رَبِّ!
وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ وَمَشْرُبُهُ حَرَامٌ وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ وَغُذَيْهِ بِالْحَرَامِ فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لَهُ؟!؟!».«صحيح مسلم».

پیامبر اکرم فرمودند: «ای مردم براستی که خداوند پاک است و جز پاک را
نمی‌پذیرد، همانا پروردگار، مؤمنان را به آنچه که فرستادگانش را فرمان داده،
فرمان می‌دهد، خداوند متعال می‌فرماید: «ای پیامبران، از غذاهای پاکیزه و
حلال بخورید و عمل صالح انجام دهید، همانا به آنچه که انجام می‌دهید
آگاهی کامل دارم». همچنین می‌فرماید: «ای کسانی که ایمان آورده‌اید از
طعام‌های پاکی که روزی تان کرده‌ایم بخورید. و اگر تنها خداوند را عبادت
می‌کند، پس شکر و سپاسش را به جا آورید». سپس مردی را که سفرش به
درازا کشیده شده در حالیکه موهایش ژولیده و پریشان و خاک آلوده می‌باشد
نام برد که دو دستش را به سوی آسمان بلند می‌کند می‌گوید: ای پروردگار
من! ای پروردگار من! در صورتیکه غذا و نشویدنی اش حرام بوده! و تعذیه‌اش
از حرام است! پس چگونه امکان دارد که دعايش استجابت شود؟!؟!».

ذكر و دعا

الْحَمْدُ لِلّٰهِ كَفِي وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى؛

اما بعد:

ذکر هر آنچه از تسبیح، تنزیه، حمد، ثنا، ستایش و توصیف از صفات کمالیه و جلال و جمال و عظمت الهی است که بر زبان و قلب جریان می‌یابد^(۱)، و بر همین اساس است که بندگان امر به ذکر فروان شده‌اند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءامَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾^(۲) و سَيِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا^(۳) [الأحزاب: ۴۱-۴۲]. و آیا مقامی والاتر و زیباتر و ارجمندتر از این برای ذاکران یافت خواهد شد؟! آن هم در بارگاه آن ذات بی‌نیاز بی‌همتا و... ﴿فَأَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُم﴾ [البقرة: ۱۵۲]. به راستی که این سبقت جویندگان زندگانند و غافلان در کالبدهای بی‌روحشان مردگانند^(۴)، هرچند انسان جاهلی از درک آن ناتوان و... باشد. در سخنی کوتاه‌تر می‌توان سخن عارف و تابعی بزرگ سعید بن جبیر رهنما را نقل کرد؛ «هر آن عملی که در راه اطاعت

۱- فقه السنة ج ۲ ص ۶۹ تأليف: سيد سابق.

۲- اشاره به حدیث «سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ» رواه مسلم و حدیث: «مَثُلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ مَثُلُ الْحَقِّ وَالْمَيِّتِ» رواه البخاری می‌باشد.

الله صورت می‌گیرد. ذکر الله است»^(۱). و بیانی دقیق‌تر را در کلام مفسر کبیر قرطبی می‌نامیم «مجلس ذکر مجلس علم و یادآوری است و همان مجالسی است که در آن از کلام خداوند رحمان و سنت راستین رسولش ﷺ و اخبار سلف صالح و بیانات پیشوایان وارسته و زاهد اولیه، بدور از هرگونه تکلف و ظاهرپردازی و بدعت و پرهیز از انواع اهداف پلید و سودجویانه و طماعانه یاد شود»^(۲).

و هدف از ذکر، تزکیه جان‌ها و تطهیر قلب‌ها و بیداری وجودان‌ها بشری می‌باشد، تا شاید جان‌های خسته و افسرده و نامید روح تازه یافته و در مسیر سعادت خود و همنوعان‌شان در پیکار با برنامه‌های ابلیس سربلند و پیروز گرددند.

و در فضیلت ذکر و دعا چنین آمده است: «که بعد از تلاوت قرآن هیچ عبادتی که بتوان آن را با زبان ادا کرد، با فضیلت‌تر و برتر از ذکر الله سبحان و برآوردن نیازها با دعاهای خالصانه به نزد او ﷺ نیست»^(۳). اما این خود، آدیب ویژه و خاص دارد! چنانچه که پروردگار حکیم می‌فرماید:

﴿وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجُهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَفِيلِينَ ﴾ [الأعراف: ۲۰۵]

این آیه شریفه اشاره به این دارد که صحیح آن است که ذکر و دعا، سری و خفی و بازاری و ناله و بدون هرگونه صدا بلندی و آواز جهیری باشد! این روش صحیح در سنت چنین نقل شده است، که: رسول خدا ﷺ در سفری گروهی از مردم را دید که در هنگام دعا صدای شان را بلند می‌کردند، فرمود: «یا أَيُّهَا النَّاسُ ارْبَعُوا

۱- فقه السنّة: ج ۲، ص ۷۰.

۲- فقه السنّة: ج ۲، ص ۷۰.

۳- مختصر منهاج القاصدين، ابن قدامة ۲: ۵۸.

عَلَى أَنفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا عَائِبًا، إِنَّ الَّذِي تَدْعُونَهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ أَقْرَبُ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ عُنْقِ رَاحِلَتِهِ^(۱). یعنی «ای مردم! آرام بگیرید، زیرا شما شخص کر (ناشنوا) یا غایبی را که نمی خوانید! براستی کسی را که می خوانید بسیار شنو و نزدیک است، تا آنجا که به هر کدام از شما، از گردن شترش نزدیکتر می باشد».

بنابراین دعا نیز عبادت است بلکه مغز و ثمره عبادت را دعا تشکیل می دهد، تا آنجا که بندگان امر بدان شده اند: **﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ أُدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنِ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾** [غافر: ۶۰]. «پروردگار تان می گوید: مرا به کمک بطلبید - و به فریاد و دعا بخوانید، و رفع نیازمندی ها و حل مشکلات خود را از من بخواهید تا استجابت کرده و بپذیرم و کسانی که خود را بزرگتر از آن می دانند که مرا به فریاد بخوانند - از عبادت من سریچی کرده و استکبار می ورزند - در حالیکه که خوار و پست و زبون و ذلیل می شوند وارد دوزخ - جهنم - خواهند شد»^(۲).

در اینجا - آیه - «عبادت» بمعنای «دعا» آمده است و از جانب دیگر رسول خدا ﷺ می فرماید: **«الدُّعَاءُ مُخْ الْعِبَادَةٍ»**. یعنی: «دعا، مغز و عصاره و سرچشمه و فرماندهی مرکز عبادت است». و در روایتی دیگر آمده است **«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»**. یعنی: «دعا قطعاً عبادت می باشد».

۱- و امام نووی در ریاض الصالحین در باب تکبیر مسافر، حدیث ۹۸۶ در حدیثی متفق علیه چنین نقل کرده است: «یا ایها النّاسُ، ارْبُعُوا عَلَى أَنفُسِكُمْ، فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا عَائِبًا، إِنَّهُ مَعَكُمْ، إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ». به تحقیق شیخ البانی ص ۳۸۱، فقه السنّة ج ۲ ص ۷۱.

۲- برگفته شده از تفسیر نور - دکر خرم دل.

مجموعاً دعا برنامه حرکت و اتصال مخلوق با خالق و یا ریسمان مستحکم و ناگستینی است که در هر زمان بشریت صلاحیت آن را پیدا کند، خود را بدان وسیله از عذاب و رنج و... خواهد رهانید. در هر صورت این کتابچه، گنجایش فضایل، مفاهیم، نکات، آداب، فلسفه و ... ذکر و دعا را نداشت، لذا بر راغبان و جویندگان است که در کتب فراوان و معتبر غوطه‌ور شده تا بتوانند، مرواریدهای گرانبها و نایاب را استخراج نمایند.

وآخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

ابوعمر ابراهیم احراری خلف، زاهدان
دوازده رمضان المبارک، ۱۴۱۸ هـ

مقدمه

الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَحْدَهُ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلٰامُ عَلٰى مَنْ لَا نَبِيٌّ بَعْدَهُ...

اما بعد، در تهیه و تنظیم این رساله کوچک در مورد اذکار با عظمت و مبارک پیامبر ﷺ از پروردگار جهانیان استعانت و کمک گرفته‌ام. دعاها‌یی که هر مسلمان در زندگی روزمره‌اش بدان محتاج و نیازمند می‌باشد.

تلashم بر این بود که این کتاب کوچک در این حجم کم، چنان باشد تا هر مسلمان بتواند آن را در جیب لباس یا کیف پوش نگهداری نموده و در اوقات فراغت از آن بهره‌مند گردد.

بنابراین بر خود واجب دانستم تا با استعانت از پروردگار حکیم تمامی اذکار و دعاها‌یی این کتاب بر اساس احادیث صحیح و ثابت شده از رسول خدا ﷺ باشد، و تا زمانی که می‌توان احتیاجات و نیازهای دینی و دنیوی را براساس احادیث صحیح و ثابت شده حضرت رسول ﷺ برطرف نماییم دیگر چه نیازی است که به آثار و توشه‌های دیگر یا احادیث ضعیف رجوع کرد^(۱).

۱- جای بسی شگفتی و تأسف است که گاهی شاهد ترویج آثاری موضوع و ضعیف از جانب گروهی از مدافعین قرآن و سنت تحت عنوان سنت صحیح یا قول بزرگان می‌باشیم! براستی که نوآوری در دین خطری بس عظیم است! آیا اینان روشنی بهتر از آنچه که رسول خدا ﷺ بیان فرموده‌اند ارایه می‌دهند! معاذ الله! این گروه در روش

خداؤند متعال تنها کسی است که توانایی داشته تا عملم را صالح گردانید و مخصوص و خالص فقط برای ذات احادیثش قرار دهد و به مؤلف آن و خواننده آن فایده و بهره برساند. إِنَّهُ خَيْرُ الْمَسْئُولِ.
 «حسن بن سالم بريکی»

عبادات و فهم آن، به تجربیاتی مجرّب دست یافته‌اند که رسول اکرم ﷺ و اصحابش و تابعینش از آن محروم مانده‌اند!!! (م).

«آداب دعا»

- ۱- اجتناب از خوردنی، نوشیدنی و پوشاش حرام.
- ۲- اخلاص برای خداوند متعال. (خالص ساختن نیت و عمل).
- ۳- توسل جستن به خداوند توسط اعمال صالح. (نه با واسطه قرار دادن دیگران یا خداوند را به حق بندگانش سوگند دادن و...).
- ۴- داشتن وضو.
- ۵- روی به جهت قبله آوردن.
- ۶- خداوند را با اسماء حسنی اش طلب کردن.
- ۷- برگزیدن دعای مؤثر و صحیح از پیامبر ﷺ در دعا.
- ۸- با اراده و جدّیت و شوق و رغبت پروردگار را خواندن.
- ۹- هنگام دعا حضور قلبی داشتن.
- ۱۰- در دعا اصرار ورزیدن و آن را تکرار کردن.
- ۱۱- در استجابت دعا شتاب و عجله نکردن.
- ۱۲- امید نیک و پسندیده از خداوند متعال داشتن.

«اوقاتی که در آن دعا استجابت می‌شود»

- ۱- شب قدر.
- ۲- روز عرفه در ایام حج.
- ۳- نیمه‌های شب.
- ۴- ماه رمضان.
- ۵- بین اذان و اقامه نماز.
- ۶- هنگام سجده.
- ۷- هنگام تلاوت قرآن.
- ۸- متصلاً بعد از نمازهای فرض.
- ۹- هنگام نوشیدن آب زمزم.
- ۱۰- هنگام بارش باران.
- ۱۱- هنگام وقوف در صفا و مروه در حج.
- ۱۲- هنام زمی جمرات در حج.
- ۱۳- در معشر الحرام (ایام حج).
- ۱۴- در بیت الحرام.

«فوايد ذكر»

- ۱- شيطان را رانده و ضعيف می‌گرداند.
- ۲- سبب خشنودی و رضای خداوند بخشنده می‌گردد.
- ۳- اندوه و غم را از قلب می‌راند.
- ۴- شادمانی و سرور قلبی را به ارمغان می‌آورد.
- ۵- چهره و قلب را نورانی می‌سازد.
- ۶- مراقبت الهی را نصیب انسان می‌کند.
- ۷- اثابت و توجه بهسوی خداوند را شامل حال انسان می‌گرداند.
- ۸- سبب قرب الهی می‌گردد.
- ۹- قلب را زنده می‌گرداند.
- ۱۰- سبب ورود انسان به بهشت می‌شود.
- ۱۱- سبب بخشش گناهان می‌شود.
- ۱۲- سبب علوّ درجات و مقام می‌باشد.
- ۱۳- سبب بخشش اعمال بد و ناشایست انسان می‌گردد.

«اذکار صبح و شب»

۱- ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ...﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْئَأْنَىٰ...﴾.

«هر سوره سه بار خوانده شود». (صحیح الترمذی)

۲- تلاوت آیة الكرسي:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ...﴾ [البقرة: ۲۵۵-۲۵۷].

«صحیح الترغیب»

۳- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ». (۱۰۰ مرات)

ترجمه: «هیچ معیوبدی^(۱) (و حاکمی، فریادرسی، قانونگذاری، روزی دهندهای، حمایت‌کنندهای و...) بجز الله نیست، درحالیکه او در این صفات

۱- گروهی از علماء «لا الله» را بدینگونه که هیچ معیوبد بر حقی نیست تفسیر می‌نمایند، با این استدلال که معبدان باطلی همیشه وجود داشته و وجود هم خواهند داشت. اما شاید بتوان به سبب حذف صفاتی «الله» و حذف «خبر لا» مطلب را تعمیم داده و با نفی مطلق هرگونه «الله» و نوع موجودیت آن با قاطع و تحکم و تمسخر و مبارزه طلبی و عزت و برق بودن، پیروان آنان و معبدانشان را نه تنها به رسمیت نشناخت بلکه نشان داد که آنان از نظر دین هرگز دارای موجودیت نمی‌باشند. (م)

تنها و بی‌شريك می‌باشد. و پادشاهی و مالکیت خاص اوست و تمامی سپاس‌ها و ستایش‌ها نیز ویژه اوست. و او بر همه چیزی توانا و قادر می‌باشد». (۱۰۰ مرتبه خوانده شود) «*صحیح مسلم*

۴- **بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.** (۳ مراتٍ)

ترجمه: «به نام الله، کسی که به همراه اسم او هیچ چیز در زمین و آسمان زیان و ضرر نمی‌تواند برساند و تنها او بسیار شنوا و آگاه و دانا می‌باشد (تنها اوست که دعاها و نیازها را می‌داند و استجابت می‌کند)». (۳ بار خوانده شود).

۵- **اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْنَا وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ [وَإِذَا أَمْسَى فَلَيْقُلْ]** [اللهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ]. ترجمه: «بار خدایا با قدرت تو صبح می‌کنیم و وارد شب می‌گردیم و به نیروی تو زنده می‌شویم و می‌میریم و بازگشت و مرجع همه بهسوی توست [و هرگاه شخص به شامگاهان وارد گردد باید این دعا را بدین صورت بخواند] بار خدایا با قدرت تو شب می‌کنیم و وارد صبح می‌گردیم و به نیروی تو زنده می‌شویم و می‌میریم و سرانجام همه بهسوی توست». (۱۰۰ مرات) «*صحیح الكلم الطیب*

۶- **سُبْحَانَ اللَّهِ وَحْدَهُمْدِهِ.** ترجمه: «خداؤند را بسیار زیاد پاک دانسته و به همراه سپاس و ستایش و حمدی که شایسته اوست و از هر عیی منزه‌اش می‌دانم». (۱۰۰ مرتبه تکرار شود)

۱- برای شناخت بیشتر معانی «الله» می‌توانید به کتب لغت مراجعه نمایید. بویژه در کتاب «المصطلحات الاربعة في القرآن» تأليف ابوالاعلى مودودی حَفَظَهُ اللَّهُ به معانی ژرف و دقیق اصطلاحات «الله» رب، عبارت و دین» که در طی اعصار غبار گرفته و در معانی مختصری محدود شده‌اند به نکات مهمی دست خواهد یافت. (م)

۷- «أَصْبَحْنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَىٰ كِلَمَةِ الْإِحْلَالِصِ وَعَلَىٰ دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ مِلَّةِ أَبِيِّنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ [وَإِذَا أَمْسَيَ فَلْيُقْلِ] أَمْسَيْنَا عَلَىٰ فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَ...». ترجمه: «بر فطرت و سرشت و طبیعت اسلام و کلمه اخلاص و دین پیامبرمان حضرت محمد ﷺ و آئین پدرمان ابراهیم ﷺ در حالیکه حنیف و حق گرا و مسلمان بوده و از مشرکین نبود و صبح کردیم [و هنگامی که شخص به شامگاهان وارد گردد باید دعا را بدین صورت بخواند] بر فطرت اسلام شب کردیم و...». «صحیح الجامع»

۸- «يَا حَمْدُكَ يَا قَيُومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغْيِثُ أَصْلَحْ لِي شَأْنِي گُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ». ترجمه: «ای همیشه زنده و پایدار که همه چیز به تو استوار است. رحمت را به استغاثه و فریاد و کمک می طلبم، تمامی کارها و امورم را اصلاح بفرما و مرا به حال خودم برای یک چشم بر هم زدن هم وامگذار». «صحیح الترغیب»

۹- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، مَلِئِكُهُ، أَشْهِدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ، وَشَرِّ كُلِّهِ». ترجمه: «بار خدایا، ای دانا و آگاه به امور غیبی و شهودی، ای خالق آسمانها و زمین، ای پروردگار همه چیز و ای صاحب اختیار و پادشاه، هستی، شهادت می دهم که هیچ معبدی (و حاکمی و شارعی و اجابت کنندهای و روزی دهندهای و حمایت کنندهای و فریادرسی و...) جز تو نیست، و از شر نفسم و از شر شیطان و دام و طعمه هایش به تو پناه می برم». «صحیح ترمذی»

«هنگام آماده شدن برای خواب»

- ۱۰- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وَأَحْيَا» ترجمه: «بار خدایا، با نام تو می‌میرم و زنده می‌شوم».
- «صحيح البخاری»
- ۱۱- «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبَعَثُ عِبَادَكَ» ترجمه: «بار خدایا، مرا از عذاب خودت در آن روزی که بندگانت را بر می‌انگیری حفظ و نگهداری بفرما. (روزی که بندگان برای محاسبه بر انگیخته می‌شوند)».
- ۱۲- «يَجْمَعُ كَفَيْهُ ثُمَّ يَنْفَثُ فِيهِمَا وَيَقْرَأُ فِيهِمَا: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿، قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴾، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَا بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَفْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ﴾. (۳ مرات)
- ترجمه: «بیامبر اکرم ﷺ هر شب کف هردو دستش را جمع کرده و به هم متصل می‌نمود و در آنها می‌دمید و سوره‌های «اخلاص، فلق و ناس را می‌خواند سپس با کف دستهایش تا آنجا که می‌توانست از بدنش را مسح می‌کرد و اینکار را ابتدا از سر و صورت و قسمت جلویی بدنش آغاز می‌کرد. (این عمل را هر شب سه بار تکرار می‌کردند)».
- «صحيح الكلم الطيب»
- ۱۳- خواندن آیة الكرسي ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عَنْهُ وَإِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسَعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾... تا آخر آن
- «صحيح البخاری»
- ۱۴- «سُبْحَانَ اللَّهِ» (۳۳ بار)، «وَالْحَمْدُ لِلَّهِ» (۳۳ بار)، «اللَّهُ أَكْبَرُ» (۴۴ بار) گفته شود.
- «صحيح البخاری»

۱۵ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ، أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمْنُ لَا كَافِي لَهُ وَلَا مُؤْوِي». ترجمه: «تمامی حمدها و سپاسها و ستایشها خاص خداوندی است که غذای مان داد و سیر آبمان کرد و کفایت و حمایت‌مان کرد و پناه‌مان داد. بنابر این چه بسیارند کسانی که نه حمایت کننده‌ای دارند و نه پناه دهنده‌ای!!!.«
«صحیح مسلم»

«ذکر بیدار شدن در شب»

۱۶ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، رَبِّ الْأَغْفَرِ لِي». ترجمه: «هیچ معبدی (حاکمی و شارعی و اجابت کننده‌ای و حمایت کننده‌ای و فربادرسی و روزی دهنده و ...) بجز الله نیست در حالیکه تک و تنها و بی‌همتا می‌باشد و هیچ شریکی نداشته و پادشاهی و حاکمیت تنها از آن اوست. و تمامی ستایش‌ها و سپاس‌ها خاص و ویژه اوست که بر هر چیز و هر کاری توانا می‌باشد و خداوند بسیار پاک و منزه از هر عیب است. و ستایش و سپاس ویژه اوست و هیچ معبدی و ... بجز الله نیست و خداوند متعال از هر چیز بزرگ‌تر و بلند مرتبه‌تر و قدرتمندتر است و هیچ قدرت و نیروی بجز با کمک و اذن الله نیست. پس ای پروردگار و پرورش دهنده و مربی و حمایت کننده و حاکم من، مرا بیامرز و از گناهانم در گذر و آنها را بپوشان». «صحیح البخاری»

«به هنگام جابجایی از پهلویی به پهلویی»

دیگر در شب» (هنگام شب)

۱۷- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُما
الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ». ترجمه: «هیچ معبودی (حاکمی و شارعی و حمایت
کننده‌ای و فریادرسی و اجابت کننده‌ای و...) بجز الله نیست. آن کسی که
تک و بی‌همتا و بسیار نیرومند و غلبه کننده است. و پروردگار و صاحب
آسمان‌ها و زمین و آنچه که بین آن‌هاست می‌باشد، و بسیار غالب و غزیز و
بخشنده و آمرزنده می‌باشد.»
«صحیح الجامع»

۱۸- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ، وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ
هَمَرَّاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ». ترجمه: «از خشم خدا و عقاب و عذابش و
شر بندگانش و وسوسه‌ها و نفخه‌های شیطان‌ها و اینکه بر من حضور یابند
به کلمات خداوند (کلمات کامل و قاطع و جامع و شامل و بی‌نقص خداوند)
پناه می‌برم.»
«صحیح الترمذی»

«هنگام دیدن خواب‌های صالحه و پریشان»

۱۹- هرگاه کسی خوابی را دید که بنظرش ناپسند و ناراحت کننده آمد
باید امور زیر را انجام دهد.

الف. سه بار به سمت چپش بدمد.

ب. سه بار به خداوند از شر شیطان و آنچه که خواب دیده پناه برد.

ج. با هیچ کس درباره آن خواب سخن نگوید.

د. از آن حالتی که بوده به پهلوی دیگر بغلطد.

«اما هرگاه خواب خوشایند و خوبی دید به غیر از آن کسی که می‌داند از شنیدنش خوشحال می‌شود سخن نگوید». **(صحیح مسلم)**

«هنگام بیدار شدن از خواب»

۲۰- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّسُورُ». ترجمه: «حمد و ثنا و ستایش خاص و ویژه خداوندی است که بعد از آنکه ما را می‌راند دوباره زنده گردانید و زنده شدن و بازگشت همه بهسوی اوست». **(صحیح البخاری)**

۲۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَا نَفْسِي بَعْدَ مَا أَمَاتَهَا وَإِلَيْهِ النُّسُورُ». ترجمه: «حمد و ثنا و ستایش خاص و ویژه خداوندی است که ما بعد از آنکه می‌راند زنده گردانید و زنده شدن و بازگشت همه بهسوی اوست». **(جان و روانم را)**

«صحیح الترمذی»

۲۲- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي فِي جَسَدِي وَرَدَ عَلَىٰ رُوحِي وَأَذْنَ لِي بِذِكْرِهِ». ترجمه: «حمد و ثنا و ستایش خاص و ویژه خداوندی است که جسم را سالم و بی‌عیب گرداند و روح را به جسم باز گرداند و این توفیق و اجازه را به من داد تا ذکر را کرده و به یاد او باشم». **«صحیح الترمذی»**

۲۳- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي لِسَانِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي نُورًا وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُورًا وَمِنْ أَمَاءِي نُورًا وَاجْعَلْ مِنْ قَوْقِي نُورًا وَمِنْ تَحْتِي نُورًا. اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نُورًا». ترجمه: «خداؤند!! در قلب و زبانم نور قرار بده، در قوه شنوايی و بيناي ام نور قرار بده، در پشت سر، جلو، بالا و پاينيم نور قرار بده خداوند!! (به طور كلی در تمام وجودم) نور قرار بده. (آن نوري که بدان بتوان زندگی با سعادتی در سایه هدایت و رهنمود شما نصیب ما بشود). **(م)** **«صحیح مسلم»**

«هنگام ورود به مسجد»

۲۴- «بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ الْلَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي». ترجمه: «با نام و یاد خداوند یکتا و سلام بر رسول خدا، خداها گناهان مرا ببخشای». «صحیح ابن ماجه»

۲۵- «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ» ترجمه: «خداوندا، درهای رحمت را بر من بگشای». «صحیح مسلم»

۲۶- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». ترجمه: «از شر شیطان رانده شده به خداوند بسیار بزرگ و با عظمت و بلند مرتبه و به چهره بسیار کریم و بخشنده‌اش (که منبع سرشار بخشش و رحمت است) و به قدرت قدیمی و پر توانش (در حالیکه از هر قدرتی، پر توان تر و نیرومندتر است) پناه می‌برم». «صحیح ابن داود»

«هنگام خارج شدن از مسجد»

۲۷- «بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ، الْلَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي». ترجمه: «با نام و یاری خدا و سلام بر رسول خدا، خداوندا، گناهانم را ببخشای». «صحیح ابن ماجه»

۲۸- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ» ترجمه: «خداوندا من (با تمام وجود و تأکید) از شما، فضل و رحمت‌ها و عنایت‌های بی‌کراناتان را می‌طلبم». «صحیح مسلم»

۲۹- «اللَّهُمَّ اغْصِنْنِي مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». ترجمه: «خداوندا، مرا (از شر حیله‌ها و وسوسه‌ها و دام‌های) شیطان رانده شده در امان نگه‌دار». «صحیح مسلم»

«صحیح ابن ماجه»

«هنگام شنیدن اذان»

۳۰- هرگاه ندای (مؤذن) را شنیدی، همانا کلماتی را که مؤذن می‌گوید بگو (تکرار کن).

۳۱ و هنگام که مؤذن «حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ» و «حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ» را سر داد بگو: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». «صحیح النسائی»

ترجمه: «هیچ قدرت و نیرو و توانی بجز به اراده و قدرت خداوند نیست».

«بعد از اذان»

۳۲- بعد از شنیدن اذان گفته شود: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضْيَلَةَ وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ». ترجمه: «خداؤندا، ای پروردگار و صاحب این دعوت تمام شده و کامل و عمومی (جهانی) و این نماز بر پای داشته شده به حضرت محمد ﷺ (فرستاده خودت) وسیله^(۱) (آنچه سبب تقریب بیشتر او به تو می‌شود مانند اعمال صالحه و وفضیلت و بزرگواری عطا فرما، و او را به آن مقام پسندیده‌ای (شفاعت امت ...)

۱- وسیله یعنی رسیدن به چیزی با میل و رغبت که از وصل شدن خاص‌تر می‌باشد به سبب در برداشتن معنای رغبت. و حقیقت وسیله به سوی خداوند متعال عبارت است از رعایت کردن راه خدا با علم و عبادت و تلاش برای رسیدن به کمال شریعت و مکارم آن و مانند قربت و نزدیکی می‌باشد و «واسل» به معنای کسی که است نسبت به خداوند متعال دارای رغبت و میل می‌باشد. «مفادات قرآن راغب اصفهانی».

اسلامی بدانگونه که رضایت ایشان جلب می‌شود) که وعده‌اش داده‌ای، برسان». **«صحیح البخاری»**

«صحیح الترمذی»

۳۳- قبل از وضو گفته شود «بِسْمِ اللَّهِ»

«بعد از وضو»

۳۴- «أَشْهُدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» ترجمه: «شهادت می‌دهم به اینکه هیچ معبدی (و حاکمی و شارعی و ...) بجز الله وجود ندارد در حالیکه او تک و تنها بوده و هیچ شریکی ندارد و شهادت می‌دهم به اینکه محمد بنده و فرستاده اوست». **«صحیح مسلم»**

۳۵- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَّظَهِرِينَ» ترجمه: «خداؤندا، مرا از توبه کنندگان قرار بده (آنان که به طور کمال و تمام به شما روی می‌آورند) و مرا از پاکان و پاکخواهان قرار ده». **«صحیح الترمذی»**

«دعای شروع نماز»

۳۶- «اللَّهُمَّ بَايِعُ بَعْدَ بَيْنِ خَطَايَايِي كَمَا بَايَعْدَتْ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْعِي مِنْ خَطَايَايِي كَمَا يُنْقَى التَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايِي بِاللَّثْلَاجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ» ترجمه: «خداؤندا، بین من و اشتباهات و گناهانم چنان فاصله بیاندار که بین شرق و غرب فاصله انداخته‌ای! خداوندا، مرا چنان پاک گردان که لباس سفید از آلودگی پاک می‌گردد. خداوندا مرا از اشتباهات و گناهانم بوسیله برف و باران و آب و تگرگ غسل بده و پاک گردان! (ذره‌ای از گناهان و اشتباهاتم را باقی نگذار)».

۳۷ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ»

ترجمه: «خداؤندا، تو از هر عیب و نقصی پاک و منزه‌ی (و من غرق در معرفت تو هستم و در دریای شناخت شنا می‌کنم) به همراه حمد و ثنا و ستایش شما، نام شما بسیار با برکت و بلند است. مقام و منزلت شما بسیار بزرگ و متعال است و هیچ معبد حاکم و قانونگذار و اجابت کننده و حمایت کننده و فریادرس و روزی دهنده بجز شما نیست». *(صحیح النسائی)*

۳۸ - «وَجَهْتُ وَجْهِي لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي وَرُسُكِي، وَمَحْيَايَيْ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذِلِّكَ أُمِرْتُ، وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ» ترجمه: «روی آوردم بهسوی آنکه آسمان‌ها و زمین را آفرید در حالیکه طالب حق بوده و از باطل روی گردان می‌باشم و من هرگز از مشرکین نیستم، همانا نماز و عبادات و رفتار و زندگی و مرگ من، همه بدست الله و برای اوست، آن کسی که پروردگار و صاحب اختیار جهان‌یان است در حالیکه، شریکی نداشته و نخواهد داشت و به این دستور توحید فرمان داده شده‌ام و من اولین مسلمانان می‌باشم. (در اسلام و پذیرفتن آن اولین کسی خواهم بود که به آن گردن می‌نهم)». *(صحیح النسائی)*

۳۹ - «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالَمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا يَخْتَلِفُونَ اهْدِنِي لِمَا أَخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطِ مُسْتَقِيمٍ».

(صحیح مسلم)

ترجمه: «خداؤندا! ای پروردگار و صاحب جبرئیل و میکائیل و اسرافیل! ای خالق و پدید آورنده آسمان‌ها و زمین. ای آگاه و عالم بر آنچه پنهان است (عالیم غیب) و آنچه که قابل رویت است (عالیم شهادت)، تو تنها کسی هستی که بین بندگان در آنچه اختلاف دارند حکم می‌کنی، مرا به اذن و لطف خودت به آنچه

در مورد حق اختلاف است هدایت فرما. همانا فقط تنها تو هستی که هر کسی را بخواهی به راه مستقیم (نزدیک ترین راه به حق) هدایت می‌کنی».

«دعای هنگام رکوع»

۴۰ - «سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَظِيمِ». (حد اقل سه بار خوانده شود) «پروردگار بزرگ و بلند مرتبه ام را از هر نوع عیب و نقص مبرا و منزه دانسته و بسیار پاک و آراسته اش می‌دانم».

۴۱ - «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ». ترجمه: «پاک و منزه و با قدرت و با قداست است پروردگار فرشتگان و جبریل». «صحیح مسلم»

۴۲ - «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ خَشَعَ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي، وَمُجَّي وَعَظْمِي وَعَصَبِي». ترجمه: «خداؤند! برای تو رکوع کردم و به تو ایمان آوردم و تسليم تو شدم. شناوی و بینایی و مغزم و اندیشه ام و استخوان هایی عصبی ام همه در برابر تو تسليم می باشند و به خشوع افتاده اند. (حالی همراه با عشق و محبت و ترس و لرزش)».

«صحیح مسلم»

۴۳ - «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرَيَاءِ وَالْعَظَمَةِ». ترجمه: «بسیار پاک و منزه از هر عیبی می‌دانم آن کسی که دارای هیبت و پادشاهی و بزرگی و عظمت و قدرت و حاکمیت مطلق می‌باشد».

«صحیح ابی داود»

«هنگام بلند شدن از رکوع»

- ۴۴ - «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ» ترجمه: «شنید خداوند از هر کسی که او را ستایش و حمد کرد. (قبول کرد و پذیرفت). خداوندا، ای پروردگار ما، حمد و ستایش خاص و ویژه شماست آن هم حمدی که آسمانها و زمین را پر و لبریز می‌سازد و پر و لبریز سازد هر آنچه را که بعد از این بخواهی». «صحیح مسلم»
- ۴۵ - «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَّكًا فِيهِ». ترجمه: «ای پروردگار ما، حمد و ثنا و ستایش خاص شماست آن هم حمدی که فراوان و پاک و مبارک باشد».

- ۴۶ - «رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِلْءُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمِلْءُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ أَهْلَ الشَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ وَكُنْتُنَا لَكَ عَبْدًا، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدُّ مِنْكَ الْجَدُّ». ترجمه: «ای پروردگار ما، همانا حمد و ثنا و ستایش خاص توست، همانگونه که آسمانها و زمین را پر و لبریز می‌سازد و پر کند هر آنچه را که بعد از این بخواهی، ای کسی که شایسته و سزاوار ستایش و عظمت و بزرگواری هستی، خداوند! هیچ کس و هیچ چیزی نمی‌تواند آنچه را که تو منع می‌کنی ببخشد! و هرگز هیچ تلاش و کوششی نمی‌تواند به غیر از لطف تو، فرد کوشما و ساعی را بهره‌ای برساند».
- «صحیح مسلم»

«دعای هنگام سجده»

۴۷- «سُبْحَانَ رَبِّ الْأَعْلَى». (سه بار خوانده شود)

ترجمه: «پروردگارم بلند مرتبه و عظیم شأن خودم را بسیار زیاد به پاکی یاد کرده و از هر عیب و نقصی مبرا و منزه‌اش می‌دانم». **«صحیح ابن ماجه»**

۴۸- «سُبُّوحٌ قُدُوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوح». ترجمه: «خداؤند بسیار پاک و منزه و مقدس است که پروردگار فرشتگان و جبرئیل و ارواح می‌باشد».

«صحیح مسلم»

۴۹- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَهُ وَجِلَهُ وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

ترجمه: «خداؤندا، تمامی گناهان مرا، کوچک و بزرگ از اول و آخرش، آشکار و پنهانش ببخشای و بپوشان». **«صحیح مسلم»**

۵۰- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ» ترجمه:

«پاک و منزه است آن کسی که دارای هیبت و پادشاهی و بزرگی و عظمت و قدرت و حاکمیت مطلق می‌باشد». **«صحیح ابی داود»**

«دعای سجده تلاوت قرآن»

۵۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحُولِهِ وَقُوَّتِهِ». ترجمه:

«سجده کرد (تسليم کامل و محض شد و خاکسار شد) چهره من از برای آنکسی که خلق کردش و آنرا شکافت و با حول و توان و قدرتش در آن نیروی شنوایی و بینایی را قرار داد». **«صحیح الترمذی»**

۵۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي

عِنْدَكَ ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْ مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوْدَ». ترجمه: «خداؤندا،

بخاطر این سجده، برایم در نزد خودت پاداشی بنویس و بخاطر آن گناهی را از من بردار. (دو رکن) و آنرا (سجده را) در نزد خودت گنجینه‌ای قرار بده، و آنرا از من قبول فرما (بپذیر) همچنانکه از بندۀ خودت حضرت داود اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ پذیرفتی». «صحیح الترمذی»

«دعای بین دو سجده نماز»

۵۳ - «اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفِنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي». ترجمه: «خداؤندا، مرا ببخشای و به من رحم کن و عافیت و سلامتی را نصیبم گردان و هدایتم کن و روزیم ۵۵. (آنچه که سبب هدایت و برکت عمر می‌گردد)». «صحیح ابی داود»

«دعای بین تشهد آخر و سلام انتهای نماز»

۵۴ - «اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقُبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ». ترجمه: «خداؤندا، از عذاب جهنم و دوزخ سوزان به تو پناه می‌برم، از عذاب قبر به تو پناه می‌برم، از فتنه و آشوب دجال (در آخر زمان) به تو پناه می‌گیرم و از شر فتنه‌های زندگانی و مردگان به تو پناه می‌برم».

۵۵ - «اللّٰهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْلًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَعْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ». ترجمه: «خداؤندا، من برخودم بسیار زیاد ظلم و ستم کردهام! و هیچ کس جز تو گناهان را نمی‌بخشاید، بنابراین گناهان مرا از جانب خودت چنان ببخشای که شایسته توست (بغونه‌ای که دیگر گناهی برایم نمانده باشد) و به من رحم کن همانا فقط تو بسیار بخشنده و بسیار مهربان و رحم کننده هستی».

۵۶- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ، يَا اللَّهُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ، أَنْ تَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» ترجمه: «خداؤندا، فقط از تو کمک می طلبم و حاجت می خواهم، ای الله، ای احد (یگانه که هیچ شرطی ندارد)، ای بی نیازی که همه به او نیازمندند و سرور و آقای همه هستی، ای کسیکه نه فرزندی به دنیا آورده و نه خودش متولد شده است و هیچ هماورد و همتایی ندارد، با تمام وجود و عشق از تو کمک و یاری می طلبم تا تمامی گناهان مرا ببخشی، همانا تنها تو بسیار بخشنده و مهربانی». «صحیح ابی داود»

«ذکرها و دعاهای بعد از نماز»

۵۷- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ» (سه بار تکرار گردد).

ترجمه: «خداؤندا از تو طلب بخشش می کنم. (بگونه ای برای من سپری و محافظتی در برابر آتش جهنم قرار دهی)». «صحیح مسلم»

۵۸- «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالإِكْرَامِ».

ترجمه: «خداؤندا، فقط تو خودت منبع سلام و صلح و امنیت و آرامش هستی و هر صلح و امنیت و سلامت و آرامشی فقط از جانب توست و تو بسیار با برکت و بلند مرتبه هستی. ای صاحب جبروت و عظمت و بزرگی». «صحیح مسلم»

۵۹- «اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ». ترجمه: «خداؤندا، مرا بر ذکر و یادت و سپاسگزاری و حسن و خوبی عبادت و پرسش و تسليم شدن در برابر خودت یاری فرما». «صحیح ابی داود»

۶۰- «سُبْحَانَ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ» (هر جمله ۳۳ بار گفته شود)

(بهتر است شمارش از کار با انگشتان دست مطابق سنت پیامبر ﷺ صورت

گیرد تا با وسیله‌ای دیگر^(۱). ترجمه: «پاک و منزه است خداوند متعال، هر آنچه حمد و ثنا و ستایش است خاص خداوند است. و خداوند (الله) از هر کس و هر چیز بزرگ‌تر و با عظمت‌تر و تواناتر و ... است (بنابر این بندۀ خداوند این) صفات و ویژگی‌های الهی را باید منحصر در خداوند متعال بداند نه در کس دیگری، در این حالت هرگونه امید و ترس و بیم از دیگران از وجود انسان خارج شده و بندۀ بهطور کمال و تمام در کنف و حمایت پروردگار قرار گرفته و چشم از غیر فرو خواهد بست». سپس بگوید: «لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

ترجمه: «هیچ معبودی و سروری و آقایی و حاکمی و شارعی و.... بجز الله وجود ندارد در حالیکه او در این صفات تنها و یکتا می‌باشد و هیچ شریک و همتایی نداشته. پادشاهی و حاکمیت تنها از آن اوست و حمد و ستایش خاص اوست و او بر هر چیزی توانا و قدرتمند می‌باشد».

۶۱- آیة الكرسي (خوانده شود) «صحیح الجامع»

۶۲- سوره‌های فلق و ناس (معوذتين) خوانده شود «صحیح ابی داود»

۱- عن بُسْيِرَةَ جَوَاهِرَةَ قالت: قال رسول الله ﷺ: «عَلَيْكُنَّ بِالسَّبِيعِ وَالْتَّهْلِيلِ وَالْتَّقْدِيسِ وَلَا تَعْفُلْنَ فَتَسْنِينَ الرَّحْمَةِ وَاعْقَدْنَ بِالْأَنَاءِلِ فَإِنَّمَا مَسْئُولَاتُ وَمُسْتَطْلَقَاتُ». (رواہ اصحاب السنن والحاکم بسنند صحیح): بر شما باد که تسبیح و تهلیل و تقدیس خداوند کنید و غافل نباشید که رحمت خدا را فراموش کنید، ذکر خود را با انگشتان دست بشمارید زیرا آنها مسؤول هستند و مورد بازجویی قرار می‌گیرند (و به سخن در آورده خواهند شد) این حدیث دلالت بر آن دارد که شمارش ذکر با انگشتان افضل‌تر است تا با تسبیح یا وسیله دیگری. (برای توضیح بیشتر به کتاب فقه السنة ج ۲ ص ۷۷ رجوع شود) (م).

«بعد از نماز صبح دو ذکر زیر نیز خوانده شود»

۶۳- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ» (۱۰ مرتبه تکرار شود).

در حدیث شماره ۳۰ و ۶۰ ترجمه شده است.

۶۴- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضاً نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ
كَلِمَاتِهِ». (۳ بار تکرار شود).

ترجمه: «الله را بسیار پاک دانسته و از هر عیب و نقص منزه می‌دانم به همراه حمد و ستایش و سپاسگذاریش به تعداد تمامی مخلوقاتش و اوج خشنودیش و وزن و سنگینی عرشش و جوهر کلماتش (که بی‌پایان است)». «صحیح مسلم»

«بعد از نماز مغرب نیز این ذکر خوانده شود»

۶۵- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».
(۱۰ بار تکرار شود) ترجمه: «هیچ معبودی و ... بجز الله وجود ندارد در حالیکه تنها می‌باشد و هیچ شریک و یار و یاوری نداشته، حمد و ثنا خاص اوست همان کسیکه می‌میراند و زنده می‌گرداند و بر هر چیز توانا می‌باشد».

«صحیح النسایی»

«دعای نماز استخاره»

۶۶- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ
الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ إِنِّي
كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ حَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةَ أَمْرِي - أَوْ فِي عَاجِلٍ

آمری و آجله - فاقدُرُه لِي وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُهُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرًّا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَقِبَتِي أَمْرِي - أَوْ فِي عَاجِلٍ أَمْرِي وَآجِلِه - فَاضْرِفُهُ عَنِي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِهِ» «در این هنگام حاجت خود را یا آنچه را که می‌خواهی انجام دهی نام ببر» ترجمه: «خداآوندا! از علم شما طلب خیر می‌کنم و از قدرت شما طلب قدرت و نیرو می‌کنم از فضل بی‌کران و بی‌پایان شما، کمک می‌طلبم، همانا شما توانایی دارید و من ناتوانم، شما می‌دانید و آگاهید در حالیکه من نمی‌دانم و نا‌آگاهم و تنها شما هستید از تمامی غیب‌ها و پنهانی‌ها آگاهی تمام و کمالی دارید. خداوندا، اگر می‌دانی که در این کار و امر، خیر دین و روزی و سرانجام کارم در دنیا و آخرتم می‌باشد آنرا برایم مقدور و فراهم و آسان گردان و اگر می‌دانی در این کار شر و بدی دین و روزی سرانجام کارم در دنیا و آخرتم می‌باشد آنرا از من دور گردان و مرا نیز از آن دور و منصرف گردان و برایم هر آنچه و هرجا که خیر در آن باشد را مقدر کن و سپس مرا به آن نیز راضی گردان».

(البته این دعا باید بعد از دو رکعت نماز استخاره خوانده شود که همانند سایر نمازها می‌باشد).

«دعای قنوت»

۶۷- «اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذْلِلُ مَنْ وَالْيَتَ، تَبَارِكْ وَتَعَالَيْتَ» ترجمه: «خداآوندا، مرا به راه کسانی که هدایت کردی، هدایت فرما و مرا همانند کسانی که بدی‌شان عافیت و سلامتی دادی، مورد عافیت و رحمت خودت قرار بده، مرا نیز همانند کسانی که مورد ولایت و دوستی ات قرار دادی شامل دوستی و عنایت بگردان و در آنچه که

به من بخشنیدی برکت و خیر قرار بده و مرا از شر آنچه که مقدر کرده‌ای حفظ بگردان، زیرا تنها تو هستی که حکم می‌کنی و هوگز بر تو حکم نمی‌شود. براستی کسی را که تو دوست بداری هرگز خوار و ذلیل نمی‌شود و تنها تو بسیار با عظمت و بلند مرتبه و ... هستی».

۶۸- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخْطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي شَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْبَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ» ترجمه: «خداؤندا، از خشمت به رضایت پناه می‌برم، از عقوبت و مكافاتت به بخشش و گذشت تو پناه می‌برم، از خودت به خودت پناه می‌برم، من نمی‌توانم و نخواهم توانست که ستایش تو را، آنگونه که خودت، خودت را ستوده‌ای بجای آورم». «صحیح ابن ماجه»

«دعای نماز جنازه برای میت»

۶۹- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيَّنَا، وَمَيِّتَنَا، وَشَاهِدَنَا، وَغَائِبَنَا، وَكَبِيرَنَا وَذَكِيرَنَا، وَأَنْشَأَنَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتُهُ مِنَ الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتُهُ مِنَ الْإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تُضْلِلْنَا بَعْدَهُ» ترجمه: «خداؤندا! زندگان، مردگان، شاهدان، غایبان، کودکان، بزرگسالان، مردان و زنان را ببخشای! خداوندا، هر کسی را که از ما زنده گردانیدی بر دین اسلام زنده گردان، و هر که را از ما می‌راندی برایمن بمیران، خداوندا، ما را از پاداش او (متفوی) محروم مگردان و بعد از او (متفوی) ما را منحرف مگردان». «صحیح ابن ماجه»

۷۰- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُرْزَهُ، وَوَسْعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالبَرَدِ، وَتَقْهِي مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ التَّوْبَ الْأَبِيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارِهِ خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا

حَيْرًا مِنْ رَوْجِهِ، وَأَدْخِلُهُ الْجَنَّةَ، وَأَعْدُهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ» ترجمه: «خداؤندا، او را ببخشای و به او رحم کن و از او درگذر، و فرووش را - در قبر - گرامی دار و جایگاهش را باز و گسترده گردان و او را با آب و برف و تگرگ بشوی و غسل بده، و او را از اشتباهات پاک بگردان همانگونه که پارچه سفید را از پلیدی و آلودگی پاک می گردانی، و برایش خانه‌ای بهتر از خانه‌اش و خانواده‌ای بهتر از خانواده‌اش و همسری بهتر از همسرش مهیا و فراهم گردان، و او را وارد بهشت گردان و از عذاب قبر و عذاب آتش جهنم و دوزخ حفظ بگردان». «صحیح مسلم»

«دعای استسقا در طلب باران»

۷۱ - «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِكَ وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ» ترجمه: «خداؤندا بندگانت و حیوانات را سیراب گردان و رحمت را گسترش ده و زمین مرده ات را زنده و آباد و سر سبز بگردان». «صحیح ابی داود»

۷۲ - «اللَّهُمَّ أَغْثِنَا، اللَّهُمَّ أَغْثِنَا، اللَّهُمَّ أَغْثِنَا» ترجمه: «خداؤندا، از تو کمک می خواهیم، و استغاثه داریم و طلب باران می کنیم، بر ما باران ببار...». «صحیح البخاری»

۷۳ - «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيعًا غَيْرَ ضَارٍ عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ» ترجمه: «خداؤندا، هم اکنون نه در آئنده (با عجله بدون تأخیر) بارانی فراوان و ریزان و سرشار او خیر و برکت بر ما فروریز، که سودمند و بی‌زیان باشد بگونه‌ای که دلپذیر و گوارا بوده و مراتع را سرشار از آب گرداند». «صحیح ابی داود»

«دعای قبل از خوردن غذا»

۷۴- «بِسْمِ اللَّهِ» گوید و اگر در ابتدا فراموش کرد بگوید: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ». **صحیح الترمذی**

۷۵- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَأَطْعِنْنَا خَيْرًا مِنْهُ» ترجمه: «خداؤندا در آن به ما برکت ده و بهتر از آن را به ما بخوران. (برایمان فراهم گردان)». **صحیح الترمذی**

«دعای هنگام نوشیدن شیر»

۷۶- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ وَزِدْنَا مِنْهُ» ترجمه: «خداؤندا در آن به ما برکت ده، و بیش از آن به ما بده». **صحیح الترمذی**

«دعای بعد از خوردن غذا»

۷۷- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِي مِنْ عَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةً» ترجمه: «حمد و سپاس و ستایش خاص خداوندی است که این غذا را به من خوراند و روزیم کرد. بدون اینکه از جانب من نیرو و تلاشی صورت گرفته شده باشد (در اصل خلقت و پدیدن آوردن و به ثمر رساندن آن)». **صحیح الجامع**

۷۸- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا، طَيْبًا مُبَارَّكًا فِيهِ عَيْرَ مَكْفِيٍّ، وَلَا مُوَدَّعٍ، وَلَا مُسْتَغْنَى عَنْهُ رَبَّنَا» ترجمه: «تمامی ستایش‌ها و تمجیدها و سپاس‌های بسیار پاک و با برکت (که عاری از شرک و ریا باشد) خاص خداوند متعال است.

پروردگارا، این نعمت طعامت را از ما قطع نفرما و آنرا طعام آخر برای ما مگردان در حالیکه همیشه بدان نیازمندیم^(۱) (خداؤند در این صعام برکت عطا فرما...).

۷۹ - «اللَّهُمَّ أَطْعُمْتَ وَأَسْقَيْتَ وَأَعْنَيْتَ وَأَقْيَتَ وَهَدَيْتَ وَأَحْيَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَىٰ مَا أَعْظَيْتَ» ترجمه: «خداؤندا، طعام و خوراک دادی و سیراب کردن و بی نیاز گردانیدی و دارایی بخشیدی و هدایت کردن و زنده گردانیدی، بنابر این به سبب آنچه که بخشیدی هر آنچه سپاس و تشکر است خاص تو است». «السلسلة الصحيحة»

۸۰ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَ وَسَقَى وَسَوَّغَهُ وَجَعَلَ لَهُ مَخْرَجاً» ترجمه: «حمد و سپاس و ستایش خاص خداوندی است که طعام خورانید و آشامیدنی نوشانید و آرا گوارا و خوش ساخت و برای آنها محل خروجی قرار داد. (جهت خروج مواد زاید از بدن)«. «صحیح ابی داود»

«دعای مهمان برای میزبان»

۸۱ - «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتُهُمْ وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ» ترجمه: «خداؤندا، در آنچه که به آنها روزی دادی، برکت و خیر بدنه، و (گناهانش) را ببخشای و به ایشان رحم کن».

۸۲ - «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمْنِي وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي» ترجمه: «خداؤندا، طعام و خوراک بدنه هر کسی را که مرا طعام و خوراک داد و سیراب گردان هر کسی که مرا سیراب گردانید».

«دعای روزه‌دار برای کسی که به او افطار می‌دهد»

۱ - مفاهیم دیگری از این دعا مستفاد است که به شرح کتب احادیث باید رجوع شود.

-۸۳ - «أَفْطِرْ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلْ طَعَامَكُمُ الْأَبْرَارُ، وَتَزَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمُلَائِكَةُ» ترجمه: «روزه داران در نزد شما افطار کنند و غذا و طعام شما را نیکان بخورند و فرشتگان (رحمت و برکت) بر شما فرود آیند».

«صحیح الجامع»

-۸۴ - «دَهَبَ الظَّلَمُ وَبَتَلَتِ الْعُرُوفُ وَثَبَتَ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ» ترجمه: «اگر خداوند بخواهد، تشنگی پایان یافت و رگها و بدن سیراب گشته و تر شدند (نیازشان برطرف شده و شاداب گردیدند) و پاداش و مزدی ثبت شد».

«صحیح ابی داود»

«هنگام پوشیدن لباس»

-۸۵ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ عَيْرٍ حَوْلِ مِنِي وَلَا قُوَّةٌ» ترجمه: «حمد و ستایش خاص خداوندی است که این لباس را بر من پوشاند نو بدون هیچ تلاش و قدرتی از سوی من، آنرا به من بخشید و روزی ام گردانید».

صحیح ابی داود»

«هنگام بیرون آوردن لباس»

-۸۶ - «بِسْمِ اللَّهِ» ترجمه: «با نام و یاد خدا (الله)». «صحیح الجامع»

«هنگام پوشیدن لباس جدید»

-۸۷ - «اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنِي، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرٌ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرٌّ مَا صُنِعَ لَهُ» ترجمه: «خداوند، هرگونه سپاس و ستایش

خاص توست، و تنها توبی که این را بر من پوشانیده‌ای، از تو خیرش و خیر آنچه را که برای آن دوخته گردیده و تهیه شده می‌خواهم و به تو از شرš و شر آنچه که برای آن دوخته و تهیه شده پناه می‌برم». «صحیح الترمذی».

«دعای هنگامی که انسان لباس جدیدی

را بر تن برادرش (برادر ایمان) می‌بیند»

-۸۸- «إِلَيْنَا جَدِيدًا عَنْ حَمِيدًا وَمُتْ شَهِيدًا» ترجمه: «(همیشه) لباس تازه و نو بپوشی و زندگی سعادتمدانه و شایسته‌ای داشته باشی و بمیری در حالیکه شهید شده‌ای». «صحیح ابن ماجه».

«دعای هنگام داخل شدن به منزل»

-۸۹- «اللَّهُمَّ إِلَيْ أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَخَيْرَ الْمَخْرِجِ، بِاسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِاسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا» ترجمه: «خداؤندا، از تو بهترین زمان ورود و بهترین زمان خروج را می‌طلبم، به نام خدا وارد شدیم و به نام خدا خارج می‌شویم و تنها بر پروردگارمان توکل و تکیه می‌کنیم». (نه کسی دیگر) «ابوداود و حسنہ الارناوط والاذکار»

«دعای هنگام خارج شدن از منزل»

-۹۰- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ» ترجمه: «به نام و یاد الله، و تنها بر الله توکل و تکیه می‌کنم و هیچ نیرو وقدرتی بجز به اراده و مشیت خداوند وجود ندارد». «صحیح الترمذی».

۹۱ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَصِلَّ أَوْ أُصَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلُ عَلَيَّ» ترجمه: «خدواندا، به تو پناه می برم از اینکه کسی را گمراه کنم یا به گمراهی بیفتم یا کسی را بلغزانم و منحرف بگردانم یا خودم منحرف شده و بلغزم یا به کسی ظلم کنم یا مورد ظلم واقع شوم یا به جهل و نادانی افتاده و در جاهلیت غوطه ور گردم یا کسی دیگر به سبب من به جهل و افتاده در جاهلیت بغلتد». **«صحیح ابی داود»**

«دعای هنگام داخل شدن به مستراح»

۹۲ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحُبُثِ وَالْخَبَاثِ» ترجمه: «خدواندا، از هرگونه ناپاکی و پلیدی و خبائث به تو پناه می برم». **«صحیح البخاری»**

۹۳ - «بِسْمِ اللَّهِ» ترجمه: «به نام و یاد الله». **«صحیح الجامع»**

«دعای هنگام خارج شدن از مستراح»

۹۴ - «عُفْرَانَكَ» ترجمه: «خدواندا بسیار زیاد خواهان ببخشش و مغفرتت هستم». **«صحیح الترمذی»**

«دعای هنگام مسافرت رفتن»

۹۵ - «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَ الَّذِي سَحَرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبَرَّ وَالْقَوْيَ وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرَضَى اللَّهُمَّ هَوْنَ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْمُ عَنَّا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْخَلِيقَةُ فِي الْأَهْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ

وَكَابَةُ الْمَنْظَرِ وَسُوءُ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ. [وَإِذَا رَجَعَ قَائِمًا. وَزَادَ فِيهِنَّ] آئُبُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ». ترجمه: «خداؤند از هر چیز و هر کس و هر موجودی بزرگتر و غالب‌تر است... پاک و منزه است همانی که این را تحت فرمان ما قرار داد، در حالیکه ما نمی‌توانستیم آن را مهار کنیم و ما حتماً به‌سوی پروردگارمان در حرکت و دگرگونی هستیم. خداوندا در این مسافرتمنان از تو نیکی و تقوی و آن عملی را که رضایت را کسب می‌کند عاجزانه می‌طلبیم. خداوندا، تو این سفر را بر ما آسان بگردان و مسافت طولانیش را هموار بگردان. خداوندا، تو تنها دوست و همراه در سفر هستی و تنها جانشین در بین خانواده می‌باشی. خداوندا، من به تو از رنج سفر و مناظر بد و زشت و ناراحت کننده و بازگشت بد در میان خانواده و اموال پناه می‌برم (و اگر برگشت، این دعا را به همراه کلمات زیر بخواند) در حالی باز می‌گردیم که توبه کننده‌گانیم و عبادت کننده‌گانیم و تنها پروردگارمان را سپاس و ستایش می‌کنیم».

«صحیح مسلم»

«دعای مقیم برای مسافر»

۹۶- «أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ» ترجمه: «دینت و امانت و سرانجام اعمال و کارت را به خداوند می‌سپارم (زیرا او بهترین نگاهدارنده امانت‌ها است)».

«السلسلة الصحيحة»

«دعای مسافر برای مقیم»

۹۷- «أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهَ الَّذِي لَا تَضِيغُ وَدَائِعُهُ» ترجمه: «تو را به خداوندی می‌سپارم که امانت‌هاییش را ضایع نکرده و نابود نمی‌سازد». «صحیح ابن ماجه»

«دعای هنگامی که در محلی اقامت می‌گزینید»

۹۸ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» ترجمه: «از شر آنچه که خداوند خلق کرده به کلمات کامل و شامل و قاطع و تامه اش پناه می‌برم». «صحیح مسلم»

«دعای سوار شدن بر وسیله نقلیه»

۹۹ - «بِسْمِ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ» «الْحَمْدُ لِلَّهِ» (سه بار) «اللَّهُ أَكْبَرُ» (سه بار) «سُبْحَانَكَ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ» ترجمه: «خداوندا، تو را بسیار پاک دانسته و از هر عیب و گمانی منزه می‌دانم، براستی که بر خود و جانم ستم نمودم لذا مرا ببخشای چرا که هیچ‌کس دیگری جز تو نیست که بتواند یا قادر باشد گناهان بندگان را ببخشاید». «صحیح الترمذی»

«دعای داخل شدن به بازار»

۱۰۰ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْبِي وَيُمِيَّثُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْحَيْزُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» ترجمه: «هیچ معبدی (و حاکمی و....) بجز الله نیست در حالیکه تک و تنها می‌باشد و هیچ شریکی نداشته و پادشاهی و حاکمیت خاص اوست و همچنین هر ستایش و ثنا نیز ویژه اوست. اوست که زنده می‌گرداند و می‌میراند و زنده‌ای است که نمی‌میرد و فنا ندارد و تمامی خیرها و نیکی‌ها در دست و قدرت اوست و او بر هر چیزی توانایی مطلق و کامل دارد». «صحیح ابن ماجه»

«ذکر کفارهٔ مجلس بعد از بلند شدن از آن»

۱۰۱ - «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» ترجمه: «خداؤندا تو را به کثرت و فراوانی به پاکی یاد کرده و از هر عیبی پاک و منزه می‌دانم به همراه حمد و ستایشی که خاص توست و با تمام وجود شهادت و گواهی می‌دهم که هیچ معبدی و حاکمی و شارعی و فریادرسی و روزی دهنده‌ای و حمایت کننده‌ای و... بجز تو نیست و تنها از تو طلب استغفار و بخشش می‌کنم و فقط به تو روی آورده و توبه می‌کنم». «صحیح الترمذی».

«هرگاه شخصی برادرش را بخاطر الله

دوست بدارد باید به او بگوید»

۱۰۲ - «إِنِّي أَحِبُّكَ فِي اللَّهِ». ترجمه: «من تو را به خاطر خدا و رضایتش و دینش دوست می‌دارم». «این امر یک سنت در حد وجوبی می‌باشد و نه تنها جنبه مداعی و تملق نداشته بلکه سبب الفت بیشتر میان مسلمانان می‌شود ان شاء الله». «صحیح ابی داود».

«برادرش با این گفته باید به او جواب دهد»

۱۰۳ - «أَحِبَّكَ اللَّهُ الَّذِي أَحْبَبْتُنِي لَهُ». ترجمه: «تو را خداوندی (الله) دوست بدارد که مرا به خاطرش دوست می‌داری». «صحیح ابی داود».

«هرگاه مسلمانی برادرش را در حال خنده دید بگوید!»

۱۰۴- «أَصْحَلَ اللَّهُ سِنَّكَ». ترجمه: «خداؤند دندانهایت را بخنداند (تو را همیشه شادان و مسرور بگرداند)». *(صحیح البخاری)*

«هر گاه مسمانی بخواهد از دوستش تعریف و تمجید کند بگوید»

۱۰۵- «أَحُسْبُ فُلَانًا وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلَا أُزَّكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَدًا». ترجمه: «گمان می‌کنم که فلانی چنین است (در مورد صفات نیکش) و خداوند او را بهتر می‌شناسد و کفایتش می‌کند، در برابر علم خدا کسی را تزکیه نمی‌کنم (تنها خداوند است که منزه و بی‌عیب و صاحب صفات ممتاز و برجسته می‌باشد)». *(صحیح مسلم)*

«دعا در حق کسی که برای تو کار خیر انجام می‌دهد»

۱۰۶- «جَرَاكَ اللَّهُ حَيْرًا». ترجمه: «خداؤند به تو پاداش خیر و نیکو بددهد». *(صحیح الجامع)*

«هرگاه مسلمانی عطسه زد بگوید:»

۱۰۷- «الْحَمْدُ لِلَّهِ». ترجمه: «حمد و ثنا تنها خاص خداوند یکتاست». *(صحیح البخاری)*

۱۰۸ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ». ترجمه: «در هر حالی و زمانی ستایش ها و تمجیدها خاص الله است.».

«صحیح ابی داود»

«و هر کسی که این دعا را بشنود (در جواب عطسه کننده)

بگوید:»

۱۰۹ - «يَرْحَمُكَ اللَّهُ». ترجمه: «خداؤند به تو رحم کند (رحمت‌هایش را شامل حالت گرداند)».

«صحیح البخاری»

«و عطسه کننده در جواب کسی که این دعا را در حق او

بکند بگوید:»

۱۱۰ - «يَهْدِيْكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَّكُمْ». ترجمه: «خداؤند شما را هدایت کند و کارهای تان و خاطر تان را اصلاح کرده و سامان بخشد».

«صحیح البخاری»

«هرگاه کافری عطسه کند و حمد خدا را بگوید (سنّت

است) به او گفته شود»

۱۱۱ - «يَهْدِيْكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَّكُمْ». ترجمه: «خداؤند شما را هدایت کند و کارهایتان را سامان بخشیده و خاطر تان را آسوده سازد». «صحیح الترمذی»

«به کسی که در مسجد معامله می‌کند (چیزی می‌فروشد یا می‌خرد) گفته شود»

۱۱۲ - «لَا رَبُّ الْجَارِتَكَ». ترجمه: «خداوند در تجارقت سود و بهره‌ای قرار ندهد». *(صحیح الحامع)*

«به کسی که دنبال گم شده‌اش در مسجد می‌گردد گفته شود»

۱۱۳ - «لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ». ترجمه: «خداوند آنرا به تو باز نگرداند».

«دعای هنگام دیدن اولین محصول (اول ثمر)»

۱۱۴ - «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتَنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدَّنَا». ترجمه: «خداوند در محصولاتمان برکت بده و در شهرمان برکت بده و در پیمان‌ها و کلیه‌های ما نیز برکت و خیر بده». *(صحیح مسلم)*

«دعای هنگام دیدن هلال ماه (ماه شب اول)»

۱۱۵ - «اللَّهُمَّ أَهْلِلْهُ عَلَيْنَا بِالْيُمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالإِسْلَامَ رَبِّي وَرَبِّكَ اللَّهُ». ترجمه: «خداوندا، آنرا بر ما با یمن و ایمان و سلامتی و اسلام پدیدار ساخته و نو بگردان (و ای ماه بدان) که پروردگار من و تو تنها الله است». *(صحیح الترمذی)*

«دعای هنگام نگاه کردن به آسمان»

۱۱۶ - «رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطِّلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ الْثَارِ» [آل عمران: ۱۹۱]. ترجمه: «ای پروردگار و پرورش دهنده و حامی ما، این آسمان را به باطل و بیهوده خلق نکرده‌ای تو بسیار پاک و منزه‌ای، پس ما را نیز از عذاب آتش جهنم پرهان و حفظ گردان.».

«(آل عمران: ۱۹۱) صحیح البخاری»

۱۱۷ - «أَشَهَدُ أَنَّ لَكَ رَبًّا وَخَالِقًا، اللَّهُمَّ عُفْرَالٍ». ترجمه: «شهادت می‌دهم که تو نیز پروردگار و حامی و خالقی داری، خداوندا مرا ببخشای و بیامرز (از گناهان در گذر).»

«هرگاه مسلمانی سخنی ناشایست و حرام را بر زبان آورد

باید بگوید:»

۱۱۸ - «وَإِمَّا يَنْرَعِنَكَ مِنَ الشَّيْطَنِ نَرْغُ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ» [فصلت: ۳۶]. ترجمه: «اگر وسوسه‌ای از شیطان به تو رسید (و خواست شما را از مسیر منحرف و از هدف بازدارد) به خدا پناه ببر.» (بر گرفته شده از تفسیر نور ص ۱۸۷، تألیف دکتر خرمدل).

۱۱۹ - «وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ» [آل عمران: ۱۳۵]. ترجمه: «مؤمنان آنان کسانی هستند که هرگاه عمل زشت و بد و فاحشه‌ای انجام دادند یا برخودشان ستم نمودند (بله فاصله) خداوند را به یاد آورده و برای بخشش گناهان و بدی‌هایشان طلب آمرزش و استغفار می‌کنند.»

«آل عمران: ۱۳۵»

«هنگام اجازه گرفتن (داخل شدن به مکانی) بگوید:»

۱۲۰ - «السَّلَامُ عَلَيْكُم». (سپس بگوید) آیا اجازه می فرمایید داخل «تخریج المشکاة» شوم.

«دعای وارد شدن به سرزمین (شهر یا کشوری)»

۱۲۱ - «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ وَرَبَّ الْأَرَضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَفْلَلْنَ وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضْلَلْنَ وَرَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَّنَ إِنَّا اسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقُرْيَةِ وَخَيْرَ أَهْلِهَا وَاغْوُدْ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا». ترجمه: «خداؤندا، ای پروردگار آسمان‌های هفتگانه و آنچه که بر آنها سایه می افکنند. و ای پروردگار زمین‌های هفتگانه و آنچه که این زمین‌ها برخود حمل می کنند، و ای پروردگار شیاطین و آن کسانی را که گمراه می کنند و ای پروردگار بادها و آنچه که بذر افشاری می کنند، از تو خیر و سلامت این روستا و خیر و نیکی اهل آنرا و خیر آنچه که در آن است می طلبم و به تو از شر بدی آن و شر و شرارت‌های اهل آن و شر و نکبت آنچه که در آن است پناه می برم». **«صحیح الکلم الطیب»**.

«دعا برای کسی که امید دارد توسط آن قرض‌هاییش

پرداخت شود»

۱۲۲ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». ترجمه: «خداؤندا، مرا با حلال از حرامت بازدار (بگونه‌ای که همان حلال تو مرا بسنه نماید) و مرا به فضل و رحمت از غیر خودت (دیگران) بی‌نیاز ساز (بگونه‌ای که نیازمند دیگری نشوم)». **«صحیح الکلم الطیب»**.

«دعای هنگامیکه قرض و بدھی برگردانده شده و پرداخت می‌شود»

۱۲۳ - «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ». ترجمه: «خداؤند در خانواده و اموال و دارایی تو برکت و خیر بدهد». *(ارواه الغلیل)*

«دعاء و ذکر هنگام مصیبت زیان دیدن»

۱۲۴ - «إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللَّهُمَّ أُجْرُنِي فِي مُصِيبَتِي، وَاخْلُفْ لِي بِخَيْرٍ مِّنْهَا». ترجمه: «براستی همه ما از آن خدائیم (در مالکیت او بوده و بندهاش می‌باشیم) و حتماً بهسوی او باز می‌گردیم، خداوندا در این بلا و مصیبت برایم، مزد و پاداشی قرار بده و بهتر از آن (آنچه را که از دست داده‌ام) را برایم مقدّر ساز». *(صحیح مسلم)*

«دعای هنگام مشکلات و سختی‌ها و نارحتی‌ها و

ناملايمتی‌ها و اندوه‌ها»

۱۲۵ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِ وَالْخُنْزِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَاعِ الدِّينِ وَغَلَبةِ الرِّجَالِ». ترجمه: «من از هر غم و اندوه و ناتوانی و کالت و تبلی و خسیسی و بخل و ترس و سنگینی و کثرت بدھی و چیره‌گی و تسلط (به ناحق و به زور) مردان (зор مداران) تنها به تو پناه می‌برم (و فقط از تو برای دفع آن کمک می‌طلبم)». *(صحیح البخاری)*

۱۲۶ - «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِيٰ كُنْتَ مِنْ الظَّالِمِينَ». ترجمه: «هیچ معبدی و (حاکمی و معشوقی و حمایت کننده‌ای و فریدارسی و شفادنده‌ای و قانونگذاری) جز تو وجود ندارد و تنها تو بسیار پاک و از هر عیبی منزه و مُبری می‌باشی، (در حالیکه) من از ستمکاران و ظالمین می‌باشم (آنانکه حق را شناخته و حقوقش را ادا نکرده‌اند)».

«صحيح الترمذی»

«دعای هنگام ترس و اضطراب»

۱۲۷ - «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». ترجمه: «هیچ معبدی (و قدرتی و فرمانروایی و حاکمی و...) جز الله وجود ندارد. (حال که چنین و همه موجودات هستی در سیطره فرمان او هستند دیگر از چه کسی یا چه چیزی باید بترسم و در اضطراب باشم. زیرا همه مخلوقند و او خالق است)».

«صحيح مسلم»

«هرگاه مسلمانی از دشمن یا حاکمی و یا حکومتی ترسید،

بگوید:

۱۲۸ - «اللَّهُمَّ مُنْزِلُ الْكِتَابِ، وَمُجْرِيُ الْحَسَابِ، وَهَازِمُ الْأَحْزَابِ اهْزِمْهُمْ، وَانصُرْنَا عَلَيْهِمْ». ترجمه: «خداؤندا، ای نازل کننده قرآن (کتاب‌های آسمانی) و ای برپا کننده و روز رستاخیز و ای محاسبه کننده پرونده‌ها و ای درهم کوبنده احزاب و گروه‌های (باطل و شیطانی) آنان را در هم بکوب و نابودشان ساز ما بر علیه آنان یاری فرما. (تا شکستشان داده و مغلوبشان سازیم)».

«صحيح مسلم»

۱۲۹ - «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ». ترجمه: «خداؤندا، خودت آنان را هرگونه و توسط هر چه که می‌خواهی کفایت‌شان کن. (تا شرشان از سر ما کوتاه شود)».

«صحيح مسلم»

۱۳۰ - «اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُخُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ». ترجمه: «خداؤندا، ما تنها تو را در زیر گلوهای شان قرار می‌دهیم (تا نابودشان سازی و صدا و توطئه‌های شان را خاموش سازی) و از شرارت‌ها و حلیه‌های شان به تو پناه می‌بریم».

۱۳۱ - «اللَّهُمَّ أَنْتَ عَصْدِي وَأَنْتَ نَصِيرِي وَبِكَ أَقْاتِلُ». ترجمه: «خداؤندا، تنها تو بازی من هستی (یاورم هستی) و تنها تو هستی که مرا یاری رساننده هستی و بخارط‌تو و برای تو و با کمک تو (با دشمنان و کفار و مشرکین) پیکار می‌کنم».

«هرگاه مسلمانی دچار وسوسه شده»

۱۳۲ - «وَإِمَّا يَنْزَعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَنِ نَزْعٌ فَاسْتَعِدْ بِاللَّهِ إِنَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» [۳۶] (فصلت: ۳۶). ترجمه: «هرگاه وسوسه و حلیه‌ای از جانب شیطان به تو رسید (دچار وسوسه و دودلی و بدینی و... شدی) به الله پناه ببر، براستی که او بسیار شنوا (قبول کننده درخواست‌ها) و بسیار آگاه و دانا است. (از هر چه که در درون و بیرون انسان می‌گذرد آگاه و باخبر می‌باشد)».

۱۳۳ - «قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَاٰتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ فَيَقُولُ مَنْ خَلَقَ كَذَا وَمَنْ خَلَقَ كَذَا حَتَّىٰ يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَ ذلِكَ فَاسْتَعِدْ بِاللَّهِ، وَلَيْتَهُ (وَفِي رَأْوِيَةٍ فَلِيُقُلُّ) آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ». ترجمه: «رسول خدا ﷺ فرمود: شیطان به نزد هر کدام از شما می‌آید و می‌گوید: چه کسی این را خلق کرد؟! چه کسی این را این چنین خلق کرد؟! تا آنجا که می‌گوید: چه کسی پروردگاری را خلق کرد؟! هرگاه به اینجا رسید باید به خداوند پناه ببرد و این وسوسه را دفع کرده و

پایان دهد. (در روایتی دیگر آمده که باید بگوید: به خدا و رسولش ایمان آوردم.
«صحيح البخاری».
«از اعماق قلبم»).

«هرگاه مسلمانی عصبانی و خشمگین شود بگوید:»

۱۳۴ - «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». ترجمه: «از شر و حیله‌ها و
وسوشهای شیطان رانده شده و سنگسار شده به الله (خالق هستی) پناه می‌برم
و کمک می‌طلبم».

«دعای طرد کردن و دور کردن شیطان»

۱۳۵ - «وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ
يَحْضُرُونَ». ترجمه: «بگو ای پروردگار من از شر وسوسه‌های شیاطین (و آن
حالاتی را که در قلب انسان پدید می‌آورند) به تو پناه می‌برم و از اینکه بر من
حضور یابند (تا وسوسه‌ام کرده یا به اعمالی شیطانی فرمانم دهنند) به تو پناه
می‌برم. (مرا در برابر این دشمن نامرثی و پنهانی و همیشه در کمین، حمایت
کن).
«صحيح ابن ماجه»

۱۳۶ - «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمْزَةٍ، وَنَفْخَةٍ،
وَنَفْثَةٍ». ترجمه: «از شر شیطان رانده شده و از شر وسوسه‌ها و دمیدن‌ها و
افسون‌هایش به خداوند بسیار شنوای و آگاه پناه می‌برم (آنکسی که از دام‌ها آگاه
بوده و بندگان بی‌پناهش را رها نمی‌کند)».

«هرگاه انجام کاری بر مسلمانی دشوار و سخت شد

بگوید:

۱۳۷ - «اللَّهُمَّ لَا سَهْلًا إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحُزْنَ إِنْ شِئْتَ سَهْلًا». ترجمه: «خداؤندا هیچ کار آسانی وجود ندارد مگر آنچه را که تو آسان کرده‌ای و اگر تو بخواهی سختی‌ها و شداید را آسان می‌گردانی». «ابن السنی وصححه الارناؤوط والاذکار»

«هرگاه بر مسلمانی کاری پیش آید که سبب شادمانی اش

شد بگوید:

۱۳۸ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتَمُّ الصَّالِحَاتُ». ترجمه: «حمد و ثنا و ستایش خاص خداوندی است که با نعمت‌های او اعمال و کارهای صالح و شایسته «صحیح ابن ماجه» با پایان می‌رسد».

«هرگاه مسلمانی با عملی یا حالتی مواجه شد که نسبت به

آن اکراه داشت بگوید:

۱۳۹ - «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ». ترجمه: «در هر حالتی و در هر جریان و شرایط نیز هرگونه حمد و ثنا و ستایش و تمجید خاص الله است». «صحیح ابن ماجه»

«هنگام شنیدن صدای خروس بگوید»

۱۴۰ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ». ترجمه: «خداؤندا، من از تو، فضل و رحمت را می طلبم. (این حالت دلالت بر وجود فرشتگان رحمت دارد که ما قابل «صحیح الکلم الطیب» رویت نمی باشند)».

«هنگام شنیدن صدای عَرَغٍ الاغ بگوید»

۱۴۱ - «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ كُنَّ». ترجمه: «ای شیاطین از شر حضور شما به الله (خالق جهان یان) پناه می برم. (زیرا گفته شده است که الاغ و سگ در این حالت، شیاطینی را که حضور می یابند می بینند)».

«صحیح الکلم الطیب»

«هنگام شنیدن صدای پارس سگ»

۱۴۲ - «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ كُنَّ». ترجمه: «از حضور شما شیاطین به الله پناه می برم».

«صحیح الکلم الطیب»

«به کسی که ازدواج می کند گفته می شود»

۱۴۳ - «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ وَبَارَكَ عَلَيْكَ وَجَمَعَ يَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ». ترجمه: «خداؤند بر تو و بر وجودت برکت و خیر عطا نماید شما دو تن را به خیر و نیکی با هم جفت نموده و همراه گرداند».

«صحیح ابی داود»

۱۴۴ - «عَلَى الْحَيْرِ وَالْبَرَّكَةِ وَعَلَى حَيْرٍ طَائِرٍ». ترجمه: «(این ازدواج) بر خیر و برکت و رحمت باشد و آنرا بسیار خجسته و مبارک گرداند و بر فال نیک قرار بدهد.» **صحیح البخاری**

«مرد هرگاه خواست که در شب ازدواج (زفاف) بر همسرش وارد شود پیشانی او را گرفته (دست روی پیشانی اش قرار داده) و بگوید:»

۱۴۵ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ مِنْ حَيْرِهَا وَخَيْرِهَا جُبِلْتُ عَلَيْهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا جُبِلْتُ عَلَيْهِ». ترجمه: «خداؤندا، از تو خیرش (همسرم) و خیر آنچه که بر آن سرنشیش خلق شده است را می‌طلبم و به تو از شرّش (همسرم) و شرّ آنچه که بر آن سرنشیش خلق شده پناه می‌برم.» **صحیح ابن ماجه**

«دعای هنگام جماع و همبستر شدن با همسر»

۱۴۶ - «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ جَنِبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِبْ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْنَا». ترجمه: «با نام خدا (آغاز می‌کنیم و استعانت می‌خواهیم). خداوندا، شیطان را از ما دور بدار و همچنین شیطان را از آنچه که روزی ما کرده‌ای دور گردان.» **صحیح البخاری**

«(رقی) دم زدن در برابر شیطان و چشم شور (بد)»

۱۴۷ - «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ عَيْنٍ لَآمَّةٍ».

ترجمه: «از شر هر شیطان که بسیار در وهم و خیال اندازnde است و از شر هر چشم شور که نظر به بد کند به کلمات قاطع و شامل و خداوند پناه می‌برم». «صحیح البخاری»

«هرگاه طوفانی برپا شود گفته شود»

۱۴۸ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأْلُكَ حَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلْتَ بِهِ، وَأَعُوذُ

بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا أُرْسِلْتَ بِهِ». ترجمه: «خداؤند، از تو خیر آن و خیر آنچه را که در آن است و خیر آنچه که را با خاطر آن فرستادیش را می‌طلبم و به تو از شر آن و شر آنچه که در آن است و شر آنچه را که با خاطر آن فرستادیش پناه می‌برم». «صحیح مسلم»

«دعای هنگام شنیدن غرش رعد»

۱۴۹ - «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَيِّحُ الرَّعْدَ بِحَمْدِهِ وَالْمَلِئَكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ». ترجمه:

«بسیار پاک و منزه است همان کسی که رعد (تندر) و فرشتگان از خوف و ترسش حمد و بسبیحش را می‌کند». «صحیح الکلم الطیب»

«دعای هنگام بارش باران»

۱۵۰ - «اللَّهُمَّ صَبِّبَا نَافِعًا». ترجمه: «خداؤندا، بارانی فراوان و ریزان و پر ثمر بر (ما) فروریز». «صحیح البخاری»

«دعای هنگام بارش زیاد باران بگونه‌ای که بیم خطر زیاد

می‌رود»

۱۵۱ - «اللَّهُمَّ حَوَّلْيَا وَلَا عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ عَلَى الْأَكَامِ وَالظَّرَابِ، وَبُطْوَنِ الْأَوْدِيَةِ، وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ». ترجمه: «خداؤندا، بر اطراف ما فروریز نه بر روی ما (به نفع ما باشد، نه با زیان و ضرر ما) خداوندا بر پشته‌ها و تپه‌ها و کوهها و اعماق دره‌ها و مسیرهای رودخانه و ریشه‌های درختان (باران را) فروریز». «صحیح البخاری»

«دعای هنگام مشاهده اهل بلا و مصیبت (مشاهده آثار

عذاب الهی بر آنان)»

۱۵۲ - «أَلْحَمْدُلِهِ الَّذِي عَافَنِي مِمَّا إِبْتَلَاكِ بِهِ وَفَصَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ حَلَقَ تَفْضِيلًا». ترجمه: «حمد و ثنا و ستایش خاص کسی است که مرا از آنچه که تو را بدان مبتلا کرده است عافیت و سلامت بخشیده است و مرا بر بسیاری از مخلوقاتش برتری و فضیلت بخشید». «صحیح البخاری»

«آنچه که بر بیمار دم زده می‌شود»

۱۵۳ - «لَا بَأْسَ ظَهُورُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ». ترجمه: «اشکالی ندارد و مهم نیست

اگر خداوند بخواهد سلامتی و پاکی و عافیت خواهد آمد. (بهبود خواهی یافت).
«صحیح البخاری»

۱۵۴ - «بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيَكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ وَعَيْنِ حَاسِدٍ بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيَكَ وَاللَّهُ يَشْفِيَكَ». ترجمه: «به نام و قدرت خداوند تو را از شر هر آنچه که زیان و آزار می‌رساند و از شر هر نفس و جانی و از هر چشم حسودی دم می‌زنم و به نام خدا و یاری او بر تو می‌دمم و خداوند است که تو را شفا می‌دهد». **«صحیح البخاری»**

۱۵۵ - «أَدْهِبِ الْبَأْسَ رَبَّ النَّاسِ، وَأَشْفِ أَنْتَ الشَّافِ لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقْمَاءً». ترجمه: «ای پروردگار مردم ناراحتی و مشکلات را ببر و شفا بده و بهبودش ببخش زیرا فقط تو شفادهنهای و هیچ شفاء و بهبودی بجز شفای تو نیست، شفای که حتی اندکی از بیماری را باقی نگذارد». **«صحیح البخاری»**

۱۵۶ - «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيَكَ». ترجمه: «از الله بلند مرتبه و بزرگ و پروردگار آن عرش با عظمت و بزرگ می‌خواهم که تو را شفا داده و بهبود بخشند». **«صحیح الترمذی»**

«دعای هنگام چشم برهمنهادن میت»

۱۵۷ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ (الْفُلَانَ) وَارْفِعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيَّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْعَابِرِيَّينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِيَّينَ، اللَّهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَتَوَرُّهُ لَهُ فِيهِ». ترجمه: «خداوندا، (فلانی) را ببخش و از گناهان او درگذر و مقامش را در بین هدایت یافتکان (ررمیابندگان) بالا ببر، و جانشین قرار بده بعد از او در آینده گان (باقي ماندگان)، و ای پروردگار جهانیان، ما و او را ببخشای و از گناهانمان درگذر و قبرش را گسترده و گشاده گردان و برایش آنجا را نورانی ساز». **«صحیح مسلم»**

«دعای هنگام قرار دادن میت در گور (قبر)»

۱۵۸ - «بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ». ترجمه: «به نام خدا و با یاری و کمک خداوند (این میت را در حالی به گور می‌نهیم) که در دین و آئین «صحیح الترمذی» رسول خدا ﷺ می‌باشد».

«دعای که به هنگام رفتن به تعزیه به صاحب عزا گفته می‌شود»

۱۵۹ - «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمٍّ فَاسْتَبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ». ترجمه: «براستی که از آن خداوند است آنچه را که گرفته و برای اوست آنچه را که بخشیده و هر چیز در نزد او اجل و مدتی معین دارد بنابراین باید صبرکنی (جزع و فرع و بیتابی نکنی) و به سبب این صبرت و راضی بودنت و به تقدير الهی باید اميد ثواب پاداش داشته باشی». «صحیح البخاری»

«دعای هنگام به گورستان رفتن به (زيارت قبور)»

۱۶۰ - «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ، سَأَلَ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمُ الْعَافِيَةَ». ترجمه: «سلام بر شما ای اهل و ساکن این سرزمین (گورستان) از مردان و زنان مؤمن و مسلمان، ما هم اگر خداوند بخواهد به شما خواهیم پیوست و برای خودمان و شما از خداوند عاقبت و سلامتی می‌طلبیم». «صحیح مسلم»

«دعاهای ثابت شده و مؤثر از پیامبر اکرم ﷺ در حالات مختلف»

۱۶۱ - «اللَّهُمَّ أَحْبِبِنَا مُسْكِينًا وَأَمْتِنَا مُسْكِنًا وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَةِ الْمَسَاكِين». ترجمه: «خداؤندا، مرا زنده گردان در حالیکه مسکینم و مرا بمیران در حالیکه مسکینم و مرا با گروه مسکینان محسور گردان. (کسانی که فروتن و متواضع بوده و توجهی به ظواهر و امکانات دنیوی ندارند)». (السلسلة الصحيحة)

۱۶۲ - «اللَّهُمَّ اسْتَرْ عَوْرَتِي وَآمِنْ رَوْعَتِي وَاقْضِ عَنِّي دِينِي». ترجمه: «خداؤندا، عورتم را بپوشان (هر امر یا کار با عضو و اندامی که انسان، از دیده شدن آن شرم کرده و خجالت بکشد) و ترس و وحشت را به اطمینان و امنیت تبدیل کن و قرض ها و بدیهایم را بپرداز». (تخریج المشکاة)

۱۶۳ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي». ترجمه: «خداؤندا گناهانم را ببخشای و بپوشان و خانه‌ام را گستردہ ساز و وسیله آسایش و آرامشمن گردان و در روزیم خیر و برکت عطا فرما. (آن فزونی و برکتی که سبب تقریب بیشتر به خدا شده و از معصیت و نافرمانی انسان را باز می‌دارد)». (صحیح الجامع)

۱۶۴ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرِّ وَالْجُنُونِ وَالْجُذَامِ وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ». ترجمه: «خداؤندا، از مبتلا شدن به بیماری پیسی (لکه‌های سفید روی بدن که برص و جرب نیز گفته می‌شود) و دیوانگی و جذام (خوره) و بیماری‌های ناعلاج و واگیر و بد به تو پناه می‌برم». (تخریج الكلام)

۱۶۵ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَلَيْهِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الْعَدُوِّ وَشَمَائِتَةِ الْأَعْدَاءِ». ترجمه: «خداؤندا، از کثرت بدهکاری و قرض ها و فشار آنها و غلبه و چیره‌گی

دشمن و شادمانی اش بخاطر خواری و ذلتمن (ذلت مسلمانان) به تو پناه می‌برم و استعانت می‌طلبم (از زیان درازی و ناسزای دشمن)». «السلسلة الصحيحة»

١٦٦ - «اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ». ترجمه: «خداؤندا، به ما در دنيا و آخرت حسنې (آنچه که سبب رشد و سعادت و ترقى انسان مى‌شود يعني پيروي و اطاعتى خالصانه از قرآن و سنت پیامبر ﷺ در دنيا و خشنودى خداوند در آخرت) عطا فرما و ما را از عذاب آتش دزوخ حفظ بفرما».

١٦٧ - «اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلْقِي». ترجمه: «خداؤندا، همانگونه که خلقتم را زبيا و نيكو گردانيدی، اخلاق و رفتارهایم را نيز زبيا و نيكو بگردان (آمين)».

«ارواة الغليل»

١٦٨ - «اللَّهُمَّ لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ»^١. ترجمه: «خداؤندا، زندگی بجز زندگی و حیات آخرت نیست، (پس با ما چنان کن از زندگی با سعادت و ... آخرت محروم نشویم)».

١٦٩ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَلِمْتَ وَمِنْ شَرِّ مَا لَمْ أَعْلَمْ». ترجمه: «خداؤندا، از شر و فتنهها و آزمایشات آنچه که مى‌دانم و از شر و خطرات و بلاهها و آزمایشات آنچه که نمى‌دانم به تو پناه می‌برم».

١٧٠ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُكُهَا إِلَّا أَنْتَ». ترجمه: «خداؤندا، از فضل و رحمت تو کمک می‌طلبم، و استعانت دارم، زира کس دیگری جز تو صاحب و مالک آنها نمى‌باشد».

١- پورددگارا همانا زندگی واقعی، زندگی جهان آخرت است.

- ۱۷۱ - «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ حَرَّ النَّارِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ». ترجمه: «خداؤندا، ای پروردگار و مالک جبرئیل و میکائیل و ای پروردگار اسرافیل از حرارت و گداختگی آتش دوزخ و عذاب (دردناک) قبر به تو پناه می‌برم. (تا مرا از آنها در حفظ و امان قرار دهی)». «السلسلة الصحيحة»
- ۱۷۲ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ». ترجمه: «خداؤندا، از عذاب دردناک قیر به تو پناه می‌برم، و از عذاب سوزان و گداخته آتش دوزخ به تو پناه می‌برم و از فتنه‌ها و شرارت‌های مردگان و زندگان به تو پناه می‌برم و از فتنه (فراغیر و فربینده) مسیح دجال (مسیح دروغین) به تو پناه می‌برم». «صحیح البخاری»
- ۱۷۳ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السُّوءِ، وَمِنْ لَيْلَةِ السُّوءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السُّوءِ، وَمِنْ صَاحِبِ السُّوءِ، وَمِنْ جَارِ السُّوءِ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ». ترجمه: «خداؤندا، از روز بد و پر فتنه و از شب بد و پر آشوب و از ساعت بد و از دوست و همراه بد (یا همسر بد) و از همسایه بد و فتنه‌انگیز در خانه اقامت (زندگی دنیا) به تو پناه می‌برم (تا مرا از شر آنها حفظ گردانی)». «السلسلة الصحيحة»
- ۱۷۴ - «اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ وَبِكَ آمَنتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ أَنْبَثُ وَبِكَ خَاصَّمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعَزْتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضْلِلَنِي وَأَنْتَ الْحَىُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَالْحَىُّ وَالإِلَٰسُ يَمُوتُونَ». ترجمه: «خداؤندا، تسليم محض تو شدم (مسلمانی راستین گردیدم) و به تو از اعماق وجودم ایمان آوردم و فقط بر تو توکل کرده و تکیه دادم و فقط به تو امید و انابت داشتم و تنها باخاطر تو (با مشرکان و کفار و نامردمان و طاغوت‌ها) دشمنی و خصومت کردم. خداوندا، به عزّت که هیچ معبدی و... جز تو وجود ندارد پناه می‌برم از اینکه مبادا مرا گمراه

و منحرف سازی و تو همان همیشه زنده و جاودانی هستی که هرگز نمی‌میرد در حالیکه جنین و انسان‌ها همه می‌میرند و نابود می‌شوند». «صحیح مسلم»

۱۷۵ - «اللَّهُمَّ مَنْ وَلَيْ مِنْ أَمْرٍ أُمَّقِي شَيْئًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاسْقُقْ عَلَيْهِ وَمَنْ وَلَيْ مِنْ أَمْرٍ أُمَّقِي شَيْئًا فَرَفَقَ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ». ترجمه: «خداؤندا، هر کسی از امور امت من (امت پیامبر ﷺ) کاری را به بعده گرفت و بر آنان سخت گرفت (و ظلم کرد) تو نیز بر او سخت‌گیر (و رهایش نکن) و هر کسی را که از امور امت من کاری را به بعده گرفت و با آنان به لطف و محبت رفتار کرد تو نیز با او به لطف و محبت رفتار کن». «صحیح مسلم»

۱۷۶ - «اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرِيلَ وَ مِيكَائِيلَ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ، وَرَبَّ مُحَمَّدٍ، نَعُوذُ بِكَ مِنَ الظَّالِمِ». ترجمه: «خداؤندا، ای پروردگار و مالک و صاحب اختیار جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و محمد ﷺ از آتش سوزان و گداخته دوزخ (که مغز استخوان‌ها و عمق وجود انسان را شعله‌ور ساخته و می‌سوزاند) به تو پناه می‌برم». «السلسلة الصحيحة»

۱۷۷ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْخَرَنِ وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ وَضَلَاعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ». ترجمه: «خداؤندا، من از هر غم اندوه و ناقوانی و کسالت و تنبلی و خسیسی و بخل و ترس و سنگینی و کثرت بدھی و چیره‌گی و تسلط (به ناحق و به زور) مردان، تنها به تو پناه می‌برم (و فقط از تو برای دفع آن کمک می‌طلبم)». «تخریج الحلال و الحرام»

۱۷۸ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَتَحُولِ عَافِيَتِكَ وَفُجَاهَةِ نِقْمَتِكَ وَجَمِيعِ سَخَاطِكَ». ترجمه: «خداؤندا، همانا من، از چرخش نعمت (از من) و روی گردان شدنش و دگرگونی و جابجایی عافیت تو و سلامتیت (از من) و عقوبت ناگهانیت (به من) و تمام آنچه که سبب خشمتو می‌شود به تو پناه می‌برم». «صحیح مسلم»

۱۷۹ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعٍ وَمِنْ شَرِّ بَصَرٍ وَمِنْ شَرِّ لِسَانٍ وَمِنْ شَرِّ قَلْبٍ وَمِنْ شَرِّ مَنِيٍّ». ترجمه: «خداؤندا، همانا من از شرات‌ها و خطرات قوه شنواهیم و شرات‌های قوه بینایی‌ام و شرات‌های زبانم و شرات‌های قلبم و شرات‌های منیم (قوه شهوانی و جنسی) به تو پناه می‌برم. (که مبادا این حواس‌ما بلغزاند و غرق در گناه گرداند)».

۱۸۰ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشُعُ وَدُعَاءً لَا يُسْمَعُ وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلَاءِ الْأَرْبَعِ». ترجمه: «خداؤندا، (ای اجابت کننده دعاها) از آن قلبي که در برابرت خشوع نمی‌کند و ترس و هیبت و محبت تو در آن جای نمی‌گیرد و از آن دعا و حاجتی که پذيرفته نمی‌شود (تو نمی‌پذيری و قبول نمی‌کنی) و از آن نفس و شهوتی که سیر نمی‌گردد و طغيان می‌کند و از آن علمی که بهره‌ای نمی‌رساند و انسان را از جهالت و شرك و بتپرستی و... نمی‌رهاند به تو پناه می‌برم. (تا مرا از آنها رها ساخته و نجات دهی)».

۱۸۱ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَهْوَاءِ وَالْأَدْوَاءِ». ترجمه: «خداؤندا همانا از اخلاق و رفتارهای بد و زشت و ناپسند و خلاف شريعت و آرزوها و خيالات پست و داروهای منکر و حرام به تو پناه می‌برم تا مرا از آنها نجات بخشی».

۱۸۲ - «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا إِلَّا أَنْتَ». ترجمه: «خداؤندا، از فضل و رحمت تو کمک طلبیده و استعانت دارم زира کسی دیگر جز تو صاحب و مالک آنها نمی‌باشد».

۱۸۳ - «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الدُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ». ترجمه: «خداؤندا، من بر خود ستمی فراوان و بی حد و جز اين نیست که کسی غير از شما

نمی‌تواند گناهان را بخشیده و از بین ببرد، بنابراین (خواهشمندم و تمدا دارم) که گناهانم را ببخشی آن هم بخشن و مغفرتی که از جانب خودت می‌باشد (که بی اندازه و فراوان و بی‌متّ و... می‌باشد) و بر من رحم کن زیرا تو تنها کسی هستی که بسیار بخشنده و مهربان است». «صحیح الکلم الطیب»

۱۸۴ - «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقْدَّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤْخَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». ترجمه: «خداؤندا، هر آن گناه و اشتباهی که تاکنون انجام داده‌ام و هر آنچه را که هنوز مرتکب نشده‌ام و هر آنچه را پنهان و مخفی داشته‌ام و هر آنچه را که آشکار کردده‌ام و هر آنچه را که در موردش زیاده‌روی و اسراف کرده‌ام و هر آن عمل و گناهی را که شما از من بدان آگاهترید (همه را با هم) بر من ببخشای و مرا مورد مغفرت و رحمت قرار بده، تو تنها در ابتدا بوده‌ای و در آخر هم فقط تو خواهی بود، و هیچ معبدی و مشعوقي و حاکمی و شارعی و فربادرسی و اجابت کننده‌ای و حمایت کننده‌ای و... جز تو نیست». «صحیح الکلم الطیب»

۱۸۵ - «اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ قَائِمًا، وَاحْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ قَاعِدًا، وَاحْفَظْنِي بِالإِسْلَامِ راقِدًا، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوًا وَلَا حَاسِدًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ خَرَائِثُهُ بِيَدِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَرٍّ خَرَائِثُهُ بِيَدِكَ». ترجمه: «خداؤندا، مرا با اسلام حفظ گردان در حالیکه ایستاده‌ام مرا با اسلام محافظت فرما در حالیکه نشسته‌ام و مرا با اسلام محافظت گردان در حالیکه خوابیده‌ام خداوند نه دشمن و نه حسودی را با خواری و ذلت و شکست من شادمان نگردان (تا موجب سرزنش من نگردد). خداوند، از تو هر خیری و خوبی را که گنجینه‌هایش در دستت می‌باشد می‌طلبم و به تو از هر شری که خزان و منابع آن در اختیارت می‌باشد پناه می‌برم». «السلسلة الصحيحة»

۱۸۶ - «اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا تَحُولُ بِهِ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتَكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا تُهَوَّنُ عَلَيْنَا مَصَائِبَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا، وَأَبْصَارِنَا، وَقُوَّتِنَا مَا أُحْيَيْنَا، وَاجْعَلْهُ الْوارثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَنَا، وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلْ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمَنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسْلِطْ عَلَيْنَا مِنْ لَا يَرْحَمُنَا». ترجمه: «خداؤندا، از خشیث و خوف خودت (ترس همراه امید و محبت) همان اندازه به ما عطا فرما که بین ما و گناهانمان فاصله بیندازد از طاعت و فرمانبرداریت چنان قسمت ماگردان تا ما را به بهشت (جنت) برساند، و از یقین و ایمان چنان روزیمان کن تا مصیبتها و بلاهای دنیا را بر ما آسان گرداند. خداوندا ما را تا زمانی که از نعمت زندگی بهرهمند می‌سازی از شنوایی و بینایی و نیرو و توان بهرهمند ساز، و برای ما وارث قرار ده و ما را بی وارث مگردان و انتقام و قیام ما را بر علیه آنان که بر ما ظلم کردند مقدر ساز و ما را بر علیه آنانی که با ما دشمنی کردند یاری فرما و مصیبت و بلاهای ما را در دین ما قرار مده و دنیا را اوج اراده و توجه ما و نهایت علم ما قرار مده، و آن کسانی را که بر ما رحم و عطوفت ندارند بر ما مسلط نگردان».

الحمد لله الذي ينعم بيتم الصالحات

پایان ترجمه: ۱۳۷۶/۳/۸ ۵.هش

در وادی ناتوانی

لازم به یادآوری است که ترجمه‌های ارایه شده از احادیث مبارک رسول اکرم ﷺ در این کتابچه نه کامل و نا شامل و نه گویا و نه دقیق مطابق با روش‌های ترجمه از زبان عربی و متون دینی است! بلکه تنها نوعی احساس و شناختی مختصراً با بیانی غیر فصیح از آن می‌باشد که بر ذهن مترجم گذشته است. که امید است روزی برسد اندیشمندان و صاحب نظران و دانشمندانی در راستای ترجمه متون اسلامی گام‌هایی سنجیده برداشته تا ناتوانانی همچون این بند و ضعیف، پای خود را از این وادی حساس بَرکشند. (آمین)

ضمناً شایسته آن بود در جملاتی که لفظ الله آمده است، بدلیل آنکه نمی‌توان کلمه‌ای مشابه ان در فارسی یافت به همان صورت نقل شود که به دلیل همان احساس فردی در انگیزه نگارش و به جهت سهولت از کلمات مشابه در فارسی استفاده شده است هر چند امید ما آن است خوانندگان در دعاهاشان از همان الفاظ عربی بهره جوینند.

با تمنای دعای خیر و تشکر و قدردانی از تمام کسانی که در این راه مرا یاری رسانده‌ام بویژه مولانا نذیر احمد سلامی که تصحیح و بازنگری متن‌ها و ترجمه این دعاها را بر عهده داشته‌اند.

Zahedan - مترجم. ۱۳۷۷ هـ - ش